

“İstiklal Marşı, yeniden dirilişin marşıdır”

İbn Haldun Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Recep Şentürk, İstiklal Marşının kabulünün 97. yıl dönümünde millî marşımızı, Mehmet Âkif Ersoy'u ve yıllar sonra gün yüzüne çıkan Ersoy'un Kur'an mealini anlattı. ► 18

Remembering the Khojaly massacre

► 27

açık medeniyyet

Çanakkale ruhu yaşıyor

Hakkı Öcal
The mystery of Gallipoli and occupation

► 3

سارة لفسى

انت عدوك
► 27

Medaim Yanik
Evliliklere sahici katkı sağlamak nasıl mümkün olur?

► 24

“Knowledge is the only criteria to be strong”

Speaking at the Eurasia Highter Education Summit 2018, Professor İrfan Gündüz, the President of the Board of Trustees of Ibn Haldun University said that in today's world the only criteria to be strong is knowledge. ► 30

بلال أردوغان: يجب علينا كمسلمين التشاور فيما بيننا لحل قضايانا العالقة

جاء ذلك في كلمة ألقاها خلال ورشة العمل التي انعقدت لأول مرة للمثقفين العرب في إسطنبول، والتي نظمتها بلدية إسطنبول الكبرى في 7-8 مارس/ آذار. ► 26

İstiklal Marşından soy ağacına...

İstiklal Savaşının tanıklarından Sefer Can Dede, tüm çocuklarının isimlerini İstiklal Marşından seçti. ► 29

Gazetenizle birlikte Açık Kitap eki ve Hasan Aycın'ın çizgi posterini hediye...

Yüksek eğitim burada!

Yüksek lisans başvuruları
9 Nisan'da başlıyor.

apply.ihu.edu.tr

The mystery of Gallipoli and occupation

.....
HAKKI ÖCAL *

What is referred to as the Gallipoli Campaign in the textbooks all over the world is the only major Ottoman victory of World War I. In our country, it is always referred as “*The Çanakkale Zaferi*” and regarded as a defining moment in our history; it was the final surge in the defense of the motherland as we knew it crumbled on other fronts. The Gallipoli Campaign took place on the Gallipoli peninsula at the northern bank of the Dardanelles. Intending to secure the Dardanelles Strait, Britain and France launched a naval attack followed by an amphibious landing on the peninsula, with the aim of capturing the Ottoman capital of Constantinople (*modern Istanbul*).

It was an ill-fated assault that lead to half a million casualties. Turks lost 200 thousand people. Not only the entire student cadres of military schools perished in 322 days; but many engineering faculties, medical schools even high schools lost all their graduating classes.

The British naval commander Admiral Sackville Carden, in his telegram to Winston Churchill, First Lord of the Admiralty, stated that the fleet would arrive in Constantinople within 14 days. But, a year and 300 thousand soldiers and officers, 14 battleships and 2 submarines later, the British and French commanders had to sound

the “*general recall*” to protect what remained of their forces on 18 May 1915.

Thus, the adventure spearheaded by Churchill to “*control the Turkish Straits and occupy Istanbul*” ended on that fateful day. Evacuation began in December 1915, and was completed early the following January.

Yet it had not ended there: this combat formed the basis for the Turkish War of Independence, which resulted in the declaration of the Republic of Turkey eight years later. President Mustafa Kemal Atatürk rose to prominence as a commander at Gallipoli. Australia and New Zealand created their national consciousness fighting against the last Empire of the world. Even today the grandchildren of the Australian and New Zealand Army Corps (*ANZAC*) come to Gallipoli to commemorate the fallen between 17 February 1915 and 9 January 1916.

Now please fast-forward your mental timeline; almost 3 years later:

On the first 10 days of November 1918, the quasi-military junta of the Committee of Union and Progress that had been running the Ottoman government since 1908, abolished itself; its members fled to their patron states in Europe; and they left the doors open behind them. On 13 November 55, pieces of Allied navy passed through the Dardanelles and anchored right in the face of the imperial palace at the Istanbul harbor—without firing one single bullet!

If the story of Gallipoli is a study in Turkish heroism and bravery, the historical analysis of the Committee of Union and Progress and their so-called revolution of constitutional monarchy would shed light on the mystery of how Turkey found itself from the gallantry exhibited in Gallipoli to the occupation of Istanbul.

* Advisor to the President of Ibn Haldun University and faculty member at the Department of Media and Communication.

Ibn Haldun University co-organized a panel at Oxford University

The panel discussion organized by Oxford Union, the Islamic Society of Oxford University, and Ibn Haldun University, focused on the past, present, and the future of Islam in politics.

Religion plays an increasingly prominent role in politics across the Muslim world. In a panel discussion sponsored by Ibn Haldun University, a scholar of Islamic law and a leading Middle Eastern media editor came together at Oxford University, to answer the question of whether there is something inherited in Islam that lends itself to politicization, and to discuss what role faith should play in modernizing governments in the Muslim world.

Wadah Khanfar, the President of Al Sharq Forum and former Director-General of Al Jazeera Jazeera, observed that extremism is not a result of Islam but a result of ignorance. Khanfar said, “When Western world stood silent while the dream of democracy in the Arab world was murdered, extremism was born.”

Freedom sacrificed

Mr. Khanfar argued that from 2013 onwards, no Western or American politician mentioned democracy for the Middle East and that the word “democracy” became a “taboo.” Mr. Khanfar emphasized the point that the extreme ideologies that emerged in the region cannot be regarded as representative of Islam or of Muslims. “Because Muslims are the ones who mostly suffer from it” he said.

Wadah Khanfar added that in the Middle East, freedom has always been confiscated for the sake of certain colonial interests, Western oppression, and other geopolitical interests, but warned, “Freedom has now been sacrificed for something called ‘stability.’”

Associate Professor Jonathan A.C. Brown, Chair of Islamic Civilization at Georgetown University and the editor-in-chief of the *Oxford Encyclopedia of Islam and Law*, defined Muslims as part of the West and observed that they made significant contributions to its moral and social values. He said, “When we discuss who we are and our values in the West, it would be seen that the Islamic legal tradition, Sharia, is incredibly dynamic and rich.”

Progress in Muslim countries

Regarding the question whether Islam prevented Muslim countries from progressing, Mr. Khanfar stressed that with 1400 years of civilization and the evolution of Islamic concepts, there is no separation between materialistic and value centered things. “So Islam does not use the term ‘progress’ because we have its equivalent that includes both meaning and materiality.” he said.

But according to Mr. Khanfar, governments sometimes use a certain concept of sharia as a narrow-minded approach to what they regard as religion in order to justify their authoritarian rules and to confiscate the right of people to elect their representatives.

On the question of whether Islam accepts religious freedom, Dr. Brown answered that the question should be phrased differently. He underlined that a many countries, including those in the West, have boundaries for religious freedom and the freedom of Muslims is restricted in some countries. Dr. Brown said: “In Britain in 2015, Muslims faced restrictions on some certain expressions because they were considered ‘counter to fundamental British values. So if it happened in a Muslim country, would it be considered a restriction of religious freedom? If this question it true, than it should be asked in Western countries as well.”

Tarihin akışını değiştiren savaş: Çanakkale 1915

Türk ordusunun Çanakkale'nin geçilemeyeceğini tüm dünyaya gösterdiği destanın tarihidir 18 Mart. Tek vücut hâline gelmiş imanlı bir milletin; dinini, namusunu, istiklalini, vatanını ve bayrağını korumak için çağın

en güçlü devlet ve silahlarına karşı topyekûn direnişin sembolüdür Çanakkale. Bu destan; düşmana sadece silahlı mücadelede değil, verdiği insanlık dersiyile de anıldı ve anılmaya devam edecek.

Savaşın tarihi

Çanakkale Savaşı, I. Dünya Savaşı sırasında 1915-1916 yılları arasında Gelibolu Yarımadasında Osmanlı İmparatorluğu ile İtilaf Devletleri arasında yapılan deniz ve kara muharebeleridir. Çanakkale Savaşları, Birinci Dünya Savaşı içinde, tarihin en kanlı muharebelerinin cereyan ettiği bölümü olarak bilinir. Bu savaşlar Türk'ün sayısız zafer, şan ve şerefle dolu tarihinin en parlak sayfasıdır.

İtilaf Devletleri; Osmanlı İmparatorluğunun başkenti İstanbul'u alarak İstanbul ve Çanakkale boğazlarının kontrolünü ele geçirmek, Rusya'yla güvenli bir erzak tedarik ve askerî ikmal yolu açmak, başkent İstanbul'u zapt etmek suretiyle Almanya'nın müttefiklerinden birini savaş dışı bırakarak İttifak Devletlerini zayıflatmak amaçları ile ilk hedef olarak Çanakkale Boğazını seçti.

Ancak saldırıları başarısız oldu ve geri çekildiler. Kara ve deniz savaşı sonucunda iki taraf da çok ağır kayıplar verdi.

Osmanlı İmparatorluğu, Almanya'nın Rusya'ya savaş ilan ettiği 1 Ağustos 1914'ün hemen ertesi günü, Almanya ile bir ittifak antlaşması imzaladı. Bu antlaşma, İmparatorluğun önünde sonunda İttifak Devletleri safında fiilen savaşa gireceği anlamına geliyordu. Enver Paşa, fiilen savaşa girmeyi, seferberliğin tamamlanmamış olması ve Çanakkale Boğazı savunmasının tamamlanmaması gibi gerekçelerle ertelemeye çalışıyordu. Ancak Almanya, bir an önce savaşa fiilen girilmesi için baskılarını sürdürdü. Bu baskılar, Akdeniz'de İngiliz donanması önünden çekilen Goeben ve Breslau savaş gemilerinin İstanbul'a gelmesiyle bir oldubittiye getirildi. Daha sonra Osmanlı Donanmasına bağlı bir grup gemiyle Karadeniz'e açılan bu gemi-

ler 27 Ekim 1914 tarihinde Rus limanlarını bombalayınca Rusya, Osmanlı İmparatorluğuna savaş ilan etti.

İngiltere harekete geçiyor

Birleşik Krallık Donanma Bakanı Winston Churchill, 1914 yılı Eylül ayında Çanakkale Boğazının donanmayla geçilerek İstanbul'un işgalini öngören bir planı Başbakan Herbert Asquith'e verdi. Birleşik Krallık ve Fransa gemilerinden oluşan bir donanma 1915 yılı Şubat ayında Boğaz'a geniş çaplı saldırı başlattı. En güçlü saldırı ise 18 Mart 1915 günü düzenlendi.

Savaş sırasında Seddülbahir açıklarında olan düşman gemileri Morto Koyu ile Seddülbahir tepesini sürekli bombardıman altına aldı ve Türk mukavemetini giderek azaltmaya başladı. Mücadele devam ederken bir İngiliz gemisinden atılan büyük bir bomba Morto Koyu sırtlarındaki bir topçu birliğini yok etti.

Yiğidin sırtında bir top mermisi: Zaferin 103'üncü yılında Seyit Onbaşı

Saldırıdan sadece Seyit Ali Çavuş sağ olarak kurtuldu. Çavuş etrafındaki gördüğü manzara karşısında duyduğu üzüntü ile dünyada eşi olmayan az görülebilecek bir olaya imza attı. Duyduğu üzüntü ve acı ile normalinde üç kişinin zor kaldırabileceği 257 kiloluk bombayı olduğu yerden tek başına kaldırıp, taşıdı ve topun namlusuna sürerek ateşledi. Top mermisi, İngiliz donanmasının önemli gemilerinden Queen Elizabeth'in bacasından içeri girdi ve gemiyi ortadan ikiye ayırarak batırdı. Bu olaydan sonra Birleşik Donanma ağır kayıplara uğradı ve deniz harekâtından vazgeçti.

Deniz harekâtıyla İstanbul'a ulaşamayacağını anlayan İngilizler bu kez bir kara harekâtıyla Çanakkale Boğazını geçme planını gündeme getirdi. İngiliz ve Fransız kuvvetleri, 25 Nisan 1915 şafağında Gelibolu Yarımadasının güne-

yinde beş noktada karaya çıktı. İngiliz ve Fransız çıkarma kuvvetleri her ne kadar Seddülbahir ve Arıburnu sahillerinde köprübaşları oluşturmayı başardılarsa da, Osmanlı kuvvetlerinin inatçı savunmaları ve zaman zaman giriştikleri karşı taarruzlar sonucunda Gelibolu Yarımadasını işgalde başarılı olamadı. Bunun üzerine sahildeki kuvvetler takviye edilmek için Arıburnu'nun kuzeyinde Suvla Koyuna 6 Ağustos 1915 tarihinde yeni kuvvetlerle bir üçüncü çıkarma başlatıldı.

Ancak 9 Ağustos'ta Kurmay Albay Mustafa Kemal'in Birinci Anafartalar Muharebesi olarak bilinen karşı taarruzda, İngiliz birlikleri sahilde ancak tutunabildi. Mustafa Kemal ertesi gün Koca Çimentepe - Conk Bayırı hattında yeni bir karşı taarruza geçti. Bu hattaki Anzak birlikleri de geri püskürtüldü. İngiliz ve Anzak kuvvetlerinin İkinci Anafartalar Muharebesi olarak bilinen genel taarruzları ise Osmanlı savunmasını aşamadı. Sonunda İngiliz ve Fransız birlikleri için yapılacak tek şey, bölgeden ayrılmak oldu. Gelibolu Yarımadası 1915 yılı Aralık ayında tahliye edildi.

Medeniyeti, İslam'ın Amentüsü'nde arayan şair: Mehmet Âkif Ersoy

İslam ve vatan aşığı, İstiklal Marşı'nın yazarı, "vatan şairi" Mehmet Âkif Ersoy'un hayatı mücadelelerle geçti. Milli Mübareke döneminde kurtuluş hareketlerine destek veren Âkif, milli şiirimizin dizelerine de imzasını attı. Fakat o çok sevdiği "öz vatanında dünyada cüdâ" oldu ve "vatan haini" ilan edildi. Mısır'da sürgün hayatı yaşadı. Ancak yıllar sonra kansere yakalandığında Türkiye'ye dönebildi ve kısa süre sonra da hayata gözlerini kapadı.

Mehmet Âkif'in çocukluğu Osmanlı Devletinin "hasta adam" olarak nitelendirildiği döneme rastladı. 1878 yılında, Âkif 4 yaşındayken Fatih'te Emir Buhari Mahalle Mektebine başladı. Burada iki yıl eğitim aldıktan sonra Fatih İbtidaisine geçti. Aynı yıl babası ona Arapça dersleri vermeye başladı.

Mehmet Âkif şiirle tanışıyor Babasının yaz aylarında Emin Paşa'nın çocuklarına ders vermesi nedeniyle onlarla arkadaşlık kurdu. Mehmet Âkif, 1882 yılında ilköğretimini tamamlayarak Fatih Merkez Rüştiyesine başladı. Eğitim hayatı hızlı geçen Âkif, babasını kaybedince Baytar Mektebine geçti ancak bu dönem onun şiire ilgi duymasının yolunu açtı. İlk şiirlerini bu dönemde yazmaya başladı. İlk eseri olan 7 beyitlik gazeli Kur'an'a Hitab, Servet-i Fünun gazetesinde yayımlandı. 4 yıl boyunca Rumeli, Anadolu ve Arabistan'daki görevleri nedeniyle yaptığı seyahatler Âkif'in düşünce ve yazın hayatını çok etkiledi.

Maarif Dergisi ve Resimli Gazete'de şiir yazıları ve Arapça, Farsça ve Fransızcadan yaptığı çeviriler yayımlandı. II. Meşrutiyet döneminde, 1908-1910 yılları arasında "Sırat-ı Müstakim" dergisinde yazdığı dönemde en ünlü şiirleri "Küfe" ve "Seyfi Baba" yayımlandı.

Kurtuluş hareketlerine destek verdi Kısa süre sonra Darülfünun Edebiyat-ı Umumiye müderrisliğine tayin edildi ve uzun süre bu kadroda kaldı. 1913'te İttihat ve Terakki Cemiyetine girdi. I. Dünya Savaşı sırasında bu cemiyete bağlı bir örgüt olan Teşkilat-ı Mahsusa aracılığıyla Almanya'daki Müslüman tutsakların durumunu incelemek üzere Berlin'e gönderildi. Ardından Arabistan ve Lübnan'a gitti ve burada Doğu-

Batı ayrımına şahit oldu. İstanbul'a döndükten sonra Dar'ül-Hikmet-i İslamiyye'nin başkâtipliğine atandı. 1920 yılının Ocak ayı sonlarında Mehmet Âkif, başyazarı olduğu Sebilürreşad gazetesinde yakın dostu Eşref Edip'e, "Hazırlan! Hemen cepheye gidiyoruz, artık buralarda duramıyorum!" dedi ve hemen yola koyuldular. İlk hedef Balıkesir'di. 12 Şubat 1920 Cuma günü, Zağanos Paşa Camiinde Cuma hutbesi verdi. Mehmet Âkif sözlerine besmeleyle ve hemen arkasından "Ey Müslüman!" diyerek başladı:

*"Cihan alt üst olurken seyre baktın,
öyle durdun da,
Bugün bir serseri, bir derbedersin
kendi yurdunda!
Hayat elbette hakkın... Lâkin ettir
haykırp ihkak;
Sağırdır kubbeler, bir ses duyar:
Dâvâ-yı istihkak."*

Bu konuşma nedeniyle İstanbul'daki görevinden alındı. Kurtuluş mücadelesinin binlerce neferinden biriydi artık Mehmet Âkif. 1920'de Milli Mücadele kazanıldı ancak yapacak daha çok iş vardı. Mehmet Âkif'in deyimleriyle kurulacak memlekete "Âsımlar" lazımdı.

Mehmet Âkif, 23 Nisan 1920'de açılan ilk mecliste, Burdur Milletvekili olarak yer aldı. Görev yeri Anadolu'ydü. 11 şehir dolaştı. Camilerden insanlara seslendi ve millete hep aynı şeyi söyledi: "Fesattan uzak durun!"

Söylediği her şey kayda geçiyor, Sebilürreşad gazetesinde basılıyor ve Anadolu'ya yayılıyordu. Âkif, her hutbenin sonunda cemaate bir de şiirle sesleniyordu... Millet istiklalini değerini anlamıştı ancak bu duyguyu bir şiirle anlatmak gerekiyor...

"Korkma" diye söze başladı 1921 yılı işte bu şiirin yazılacağı tarih olacaktı. "İstiklal Marşı" yazılacaktı, bir yarışma düzenlendi. Âkif, yazmak istiyor ancak ödülü istemiyordu. Maarif Vekili Hamdullah Suphi'nin desteğiyle yarışmaya girdi ve 724 şiir arasında yarışmayı kazandı. 18 Mart 1921'de Âkif'in dizeleri İstiklal Şiiri olarak kabul edildi.

*"Korkma, sönmez bu şafaklarda
yüzen al sancak,
Sönmeden yurdumun üstünde tüten
en son ocak."*

*O benim milletimin yıldızıdır
parlayacak!*

*O benimdir, o benim milletimindir
ancak!"*

Şiir, 1924'te Osman Zeki Üngör tarafından bestelenerek "Türkiye Cumhuriyetinin Milli Marşı" olarak ilan edildi. Mehmet Âkif ise, yarışmadan kazandığı 500 lirayı kabul etmeyerek, Türk Ordusuna armağan etti. İnönü döneminde "vatan haini" ilan edildi

Mehmet Âkif Ersoy, İstiklal şiiri ile destan yazmış, "vatan şairi" olarak nitelendirilmişti. Ancak sadece birkaç yıl sonra, İsmet İnönü yönetime hâkim olunca, bu kez "vatan hainliği" ile suçlandı. Saltanat kaldırılmış, Cumhuriyet ilan edilmiş, hilafete son verilmişti. Ardından harf, şapka devrimleri geldi. Mehmet Âkif ise buna karşıydı. Batılılaşmanın büyük sorunlar getireceğine inanıyordu. Hak ettiği emekli maaşını alamıyor ve sürekli takip ediliyordu. Bir gün en yakın arkadaşına, "Sürekli takip ediliyorum. Vatan haini gibi takip edilmeye dayanamıyorum." dedi ve Mısır'da bir anlamda gönüllü sürgünü başladı. Mısır'da Türk Dili ve Edebiyatı dersleri vererek geçimini sağladı. Siroz hastalığına yakalanınca 1935'te Lübnan'a, 1936'da Antakya'ya gitti. Hastalığının ilerlemesi üzerine vatan topraklarına döndü ve 27 Aralık 1936'da İstanbul'da vefat etti. Mezarı Edirnekapı Şehitliğinde bulunuyor.

Çanakkale Şehitlerine To the Martyrs of Gallipoli*

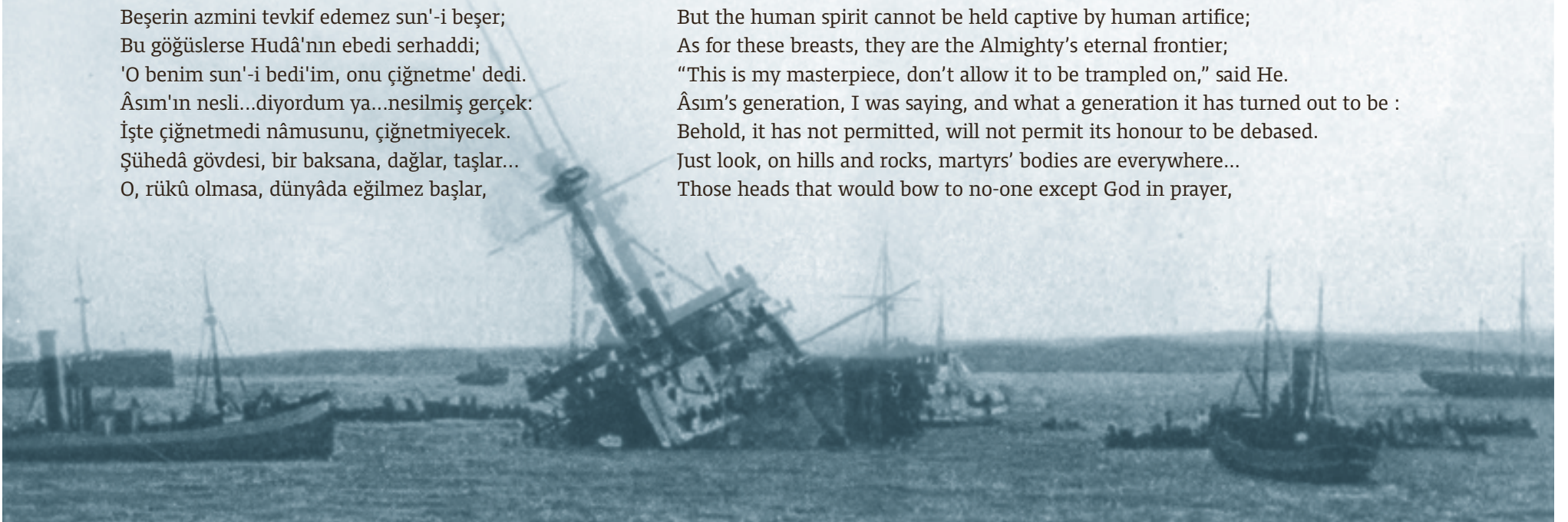

Şu Boğaz harbi nedir? Var mı ki dünyâda eşi?
En kesif orduların yükleniyor dördü beşi.
-Tepeden yol bularak geçmek için Marmara'ya-
Kaç donanmayla sarılmış ufacık bir karaya.
Ne hayâsızca tehaşşüd ki ufuklar kapalı!
Nerde -gösterdiği vahşetle 'bu: bir Avrupalı'
Dedirir- Yırtıcı, his yoksulu, sırtlan kümesi,
Varsa gelmiş, açılıp mahbesi, yâhud kafesi!
Eski Dünyâ, yeni Dünyâ, bütün akvâm-ı beşer,
Kaynıyor kum gibi, mahşer mi, hakikat mahşer.
Yedi iklimi cihânın duruyor karşında,
Avusturalya'yla beraber bakıyorsun: Kanada!
Çehreler başka, lisanlar, deriler rengârenk:
Sâde bir hâdise var ortada: Vahşetler denk.
Kimi Hindû, kimi yamyam, kimi bilmem ne belâ...
Hani, tâuna da züldür bu rezil istilâ!
Ah o yirminci asır yok mu, o mahlûk-i asil,
Ne kadar gözdesi mevcûd ise hakkıyla, sefil,
Kustu Mehmedciğin aylarca durup karşısına;
Döktü karnındaki esrârı hayâsızcasına.
Maske yırtılmasa hâlâ bize âfetti o yüz...
Medeniyet denilen kahbe, hakikat, yüz­süz.
Sonra mel'undaki tahribe müvekkel esbâb,
Öyle müdhiş ki: Eder her biri bir mülkü harâb.

Öteden sâikalar parçalıyor âfâkı;
Beriden zelzeleler kaldırıyor a'mâkı;
Bomba şimşekleri beyninden inip her siperin;
Sönüyor göğsünün üstünde o arslan neferin.
Yerin altında cehennem gibi binlerce lağam,
Atılan her lağamın yaktığı: Yüzlerce adam.
Ölüm indirmede gökler, ölü püskürmede yer;
O ne müdhiş tipidir: Savrulur enkaaz-ı beşer...
Kafa, göz, gövde, bacak, kol, çene, parmak, el, ayak,
Boşanır sırtlara vâdilere, sağnak sağnak.
Saçıyor zırha bürünmüş de o nâmerd eller,
Yıldırım yaylımı tûfanlar, alevden seller.
Veriyor yangını, durmuş da açık sinelere,
Sürü halinde gezerken sayısız teyyâre.
Top tüfekten daha sık, gülle yağan mermiler...
Kahraman orduyu seyret ki bu tehdide güler!
Ne çelik tabyalar ister, ne siner hasmından;
Alımır kal'â mı göğsündeki kat kat iman?
Hangi kuvvet onu, hâşâ, edecek kahrına râm?
Çünkü te'sis-i İlahi o metin istihkâm.
Sarılır, indirilir mevki-i müstahkemler,
Beşerin azmini tevkif edemez sun'-i beşer;
Bu göğüslerse Hudâ'nın ebedi serhaddi;
'O benim sun'-i bedi'im, onu çiğnetme' dedi.
Âsım'ın nesli...diyordum ya...nesilmiş gerçek:
İşte çiğnetmedi nâmusunu, çiğnetmiyecek.
Şühedâ gövdesi, bir baksana, dağlar, taşlar...
O, rükû olmasa, dünyâda eğilmez başlar,

What is this war for the Straits ? In the entire world
Is there anything to compare ? Ganging up are four or five of the mightiest armies
-- Trying to find their way over the hills to the Marmara Sea --
On a tiny piece of land surrounded by many a navy.
What a shameless concentration to have blocked out the entire horizon !
A bunch of merciless predatory hyenas, that with the savagery they display
Cause people to say : "This is a European" --
Have all come, released from their lairs or cages!
The Old World, the New World, mankind's all races
Are roiling like sand; have the dead, too, risen ? Perhaps.
Behold the seven climes of the world.
Look, there by the side of Australia is Canada !
All kinds of faces, a whole variety of skins and languages :
And yet the simple truth is : In savagery they are the same.
Some are Hindus, some cannibals, others I know not what scourge...
This despicable invasion might put even the plague to shame !
Ah, that twentieth century, that noble creature,
That has plunged all its lovers into misery,
Which for months now, has been shamelessly spilling all the secrets in its belly,
Throwing up everything in our little Mehmed's face.
That face, we would still find ravishing, had the mask not been torn...
The harlot that's called civilization is, in truth, utterly shameless.
And so terrible are the means of destruction at the devil's disposal,
That any one of them is capable of laying waste an entire land.

Behold : there the horizons are shattered by bolts of lightning;
Beyond, earthquakes turn over the very depths of the earth;
Bombshells descend at the centre of every trench,
Only to be extinguished on that lion of a soldier's breast.
Under the ground, an inferno of mines in their thousands,
And hundreds burned alive by each exploding sap.
Death falls from the skies, death is thrown up by the earth;
What terrible hailstorm is this, that blows human remains everywhere...
Heads, eyes, torsos, legs, jaws, fingers, hands and feet
Rain on hills and valleys in wave upon wave.
Clad in armor, those cowardly hands
With salvos of lightning, floods of flame dispense,
Standing off to pour fire on our bare breasts,
While above our heads roam swarms of countless planes,
And shells and shrapnel keep raining thicker than gun barrels...
But behold the heroic army that laughs at this threat !
It doesn't ask for steel forts, nor does it shrink from its adversary;
Layer upon layer, all the faith in his breast
Is a fortress that defies capture -- What power, God forbid,
Can bend him to his raging will ? For that staunch rampart Is the work of a Divine hand.
Fortified strongpoints may be surrounded and eventually fall,
But the human spirit cannot be held captive by human artifice;
As for these breasts, they are the Almighty's eternal frontier;
"This is my masterpiece, don't allow it to be trampled on," said He.
Âsım's generation, I was saying, and what a generation it has turned out to be :
Behold, it has not permitted, will not permit its honour to be debased.
Just look, on hills and rocks, martyrs' bodies are everywhere...
Those heads that would bow to no-one except God in prayer,

Vurulup tertemiz alnından, uzanmış yatıyor,
 Bir hilâl uğruna, yâ Rab, ne güneşler batıyor!
 Ey, bu topraklar için toprağa düşmüş asker!
 Gökten ecdâd inerek öpse o pâk alnı değer.
 Ne büyüksün ki kanın kurtarıyor tevhidi...
 Bedr'in arslanları ancak, bu kadar şanlı idi.
 Sana dar gelmiyecek makberi kimler kazsın?
 'Gömelim gel seni tarihe' desem, sığmazsın.
 Herc ü merc ettiğin edvâra da yetmez o kitâb...
 Seni ancak ebediyetler eder istiâb.
 'Bu, taşındır' diyerek Kâ'be'yi diksem başına;
 Ruhumun vahyini duysam da geçirsem taşına;
 Sonra gök kubbeyi alsam da, ridâ namıyla,
 Kanayan lâhdine çeksem bütün ecrâmıyla;
 Mor bulutlarla açık türbene çatsam da tavan,
 Yedi kandilli Süreyyâ'yı uzatsam oradan;
 Sen bu âvizenin altında, bürünmüş kanına,
 Uzanırken, gece mehtâbı getirsem yanına,
 Türbedârın gibi tâ fecre kadar bekletsem;
 Gündüzün fecr ile âvizeni lebriz etsem;
 Tüllenen mağribi, akşamları sarsam yarana...
 Yine bir şey yapabildim diyemem hâtrana.

Sen ki, son ehl-i salibin kırarak savletini,
 Şarkın en sevgili sultânı Salâhaddin'i,
 Kılıç Arslan gibi iclâline ettin hayran...
 Sen ki, İslam'ı kuşatmış, boğuyorken hüsrân,
 O demir çenberi göğsünde kırıp parçaladın;
 Sen ki, rûhunla beraber gezer ecrâmı adın;
 Sen ki, a'sâra gömülse taşacaksın...Heyhât,
 Sana gelmez bu ufuklar, seni almaz bu cihât...
 Ey şehid oğlu şehid, isteme benden makber,
 Sana âğûşunu açmış duruyor Peygamber.

Now lie stretched out, hit in the middle of their spotless foreheads;
 My God, my God, what suns are setting for the sake of a crescent !
 You, soldier, who has fallen to the ground for the sake of this land !
 Your ancestors might well descend from heaven to kiss that pure forehead.
 Such is your greatness, that your blood retrieves God's unity...
 Even the lions of Bedr could have won only so much glory.
 Is there anybody who can dig a grave that would not be too small for you ?
 I would bury you in history, but even that cannot hold you.
 Neither would that book suffice to describe the ages that you have thrown into turmoil...
 It is only eternities that can hold and contain you.
 If I were to place the Kaaba at your head as your tombstone;
 If I were to write my soul's illumination into your inscription;
 If I were then to take the heavens, and wrap them
 Around your bleeding grave as a holy, star-spangled drape;
 If I were to build a roof of purple clouds for your tomb in open air;
 If I were to hang down the Pleiades' seven candles,
 And, while you were lying in your blood under this chandelier,
 I were to bring in the moon, too, and place her beside you,
 To have her keep watch over you, as your tomb-keeper, until the break of day;
 If I were to fill up your lamps with the dawn by daylight;
 If I were to use the filmy sunset to dress your wounds in the evening...
 Even then, I wouldn't have done anything to perpetuate your memory.

You, that by breaking the onslaught of the last crusade,
 Have caused Saladin, that most beloved sultan of the East,
 As well as Kılıç Arslan, to envy your glory...
 You, who shattered that iron ring on your chest,
 As Islam was sinking, drowning in shame and despair;
 You, whose name and soul are known to the heavenly bodies;
 You, who cannot be buried in centuries, for you would overflow... Alas,
 These horizons cannot hold you, nor can you fit inside the points of the compass...
 O, you martyred son of a martyr, do not ask me for any sepulcher;
 Holding out his arms for you is the Prophet.

* Translation by Halil Berktaş.

Empire vs Nation, Despair vs Hope at Gallipoli ¹

.....
 HALİL BERKTAŞ *

Why does Gallipoli loom so large in Turkey's both social (*i.e. from below*) and national (*i.e. more official, or from the top down*) memory? First, because it is by far the single biggest war, front, campaign, expedition or indeed fused mega-battle in modern Turkish or for that matter Ottoman history. Over eight and a half months (25 April 1915 to 8/9 January 1916) of fighting on land, its total casualty figure of 251,000 outnumbers the corresponding total of 40,000 for the three-plus years (1919-22)

of the National Struggle by 6:1, while its death toll is even greater in comparison -- 85-86,000 vs around 9200, which is higher than a disparity of 9:1.

In short, an entire generation was lost at Gallipoli, as reflected in some of the most painful folk songs to come out of the Great War. At the same time, among all the various Ottoman fronts of 1914-18, it most embodied the idea and spirit of national self-defence; after all, it was not so remote as Caucasia, Mesopotamia, Iran or the Suez Canal, but right here on the doorstep of Istanbul. Hence, too, it was one of the last wars fought to maintain an obsolete and defunct empire, and simultaneously one of the first wars marking the rise of a new Turkey. An old content was dying; a new content was being born. But even more crucially, it was the first victory in a long series of defeats stretching all the way back to the rout outside Vienna in 1683. Much closer to home, they had lost catastrophically against Russia in 1877-78, against Italy in 1911, against four small Balkan states in 1912-13, and then again in both the east (*Sankamış*) and the south (*Egypt*) in 1914. It was as a bright and unexpected ray of hope in the mi-

dst of all this gloom, this unending retreat that Gallipoli suddenly appeared in 1915.

It was, moreover, a victory against not just anybody, but two Great Powers whose combined fleets launched against the Dardanelles stood as the very embodiment of that civilization of steam and steel brought forth by the Industrial Revolution which seemed to have left Turkey sadly behind. Hence when they were repulsed on 18th March 1915, this was virtually like a Turkish Tsushima (*the Japanese naval victory over the Russian fleet back in 1905*). Or it was once more like David slaying Goliath -- and without the morale and self-confidence it provided, without the sense that yes, we can do it, who knows whether that last magnificent "Independence or Death" gamble of 1919 might have been undertaken with such panache?

1- This is a brief summary of the opening and closing sections of a 103rd anniversary talk I gave at Ibn Haldun University on 19th March 2018.

* Head of the Department of History at Ibn Haldun University

Âkif'i anlamak, bugünü anlamak

FATMA HALİDE TUNCER *

Mehmet Âkif, şairliği kadar şahsiyetiyle de tanınması gereken hakiki bir münevver, mütefekkir ve bir dava adamı. Onu benzersiz kılan eserleri, dünya görüşünü besleyen sağlam karakterinin izlerini hep taşıdı. Dünya görüşü ise İslam'la şekillenmişti. Dürüst, âdil, şerefli ve izzetinefis sahibi bir Müslüman olarak yaşama çabasını son nefesine dek sürdürdü. Zor yıllarda yaşayan Âkif için, ne kadar acı da olsa hakikat daima ön plandaydı. Şu mısralarda, hakikate bakışını ve hayata karşı genel duruşunu görmek mümkün:

*Hayır, hayal ile yoktur benim alışverişim...
İnan ki: Her ne demişsem görüp de söylemişim.
Şudur cihanda benim en beğendiğim meslek:
Sözüm odun gibi olsun; hakikat olsun tek!*

Âkif, herhangi bir edebi eser kaleme almasaydı da gönüllere dokunan yanı muhakkak açığa çıkacaktı. Fakat tek bir mısraının sayfalarca yazıdan etkili olabildiği edebi anlatımlarla Âkif'i tanımak bahtiyarlığına da eriştik. Başta Safahat olmak üzere fikirlerini barındıran tüm eserleri başucu kitabı oldu bize. İşte bu kıymetli mısralarla örülü Safahat'taki bir bölüm de "Âsım". Burada gençlere emsal teşkil eden bir hayat tarzı bulmak mümkün. Peki, kimdir Âkif'in kafasındaki Âsım? Âsım denildiğinde bir yandan yaşadığı toplumun değerlerini, dinini ve kültürünü muhafaza ederken, diğer yandan milletinin istikbali için ilim peşinde koşan bir mücadele adamı karşımıza çıkar. Cehaletin karanlığından kurtulmaktır ilk hedef bu mücadelede. Âsım bir nesildir, bir millettir. İstiklal Marşı da memleketi kurtaracak bu milletin nağmeleri... Âkif, vatan toprağını ilelebet koruyacağına inandığı o kutlu nesli şöyle anlatır:

*Sanlır, indirilir mevki'-i müstahkemler
Beşerin azmini tevkif edemez sun'-i beşer;
Bir göğüslerse Huda'nın ebedi serhaddi;
"O benim sun'-i bediim, onu çiğnetme" dedi.
Âsım'ın nesli... diyordum ya... nesilmiş gerçek:
İşte çiğnetmedi namusunu, çiğnetmeyecek.*

Milletin adamı Âkif, başka medeniyetlerin tahakkümü altında kalmayı bir zül olarak gördü. Batının farklı coğrafyalardaki sömürgeci

emellerini meşrulaştırma çabalarını tamamıyla reddetti; çünkü toplumların dünü, bugünü ve yarını bağımsız kalabilmelerine bağlıydı. Âkif; yüzyıllardır kendisini yegâne güç olarak gösteren Batı medeniyetinin diğer medeniyetleri yok sayarak sürdürdüğü bu hegemonyaya karşılık, farklı kültürleri zenginlik gören, sulh temelli bir gök kubbe inşası için hayatı boyunca uğraştı. Tek dişi kalmış bir canavardı medeniyet dediğimiz artık Âkif'e göre... Medeniyet algımız bugün de üzerinde düşünülmesi gereken bir mesele. İbn Haldun, "ilmü'l-ümran" diyerek bu konuda bir yol gösterdi. İnsanlığın sorunlarını yerli ve milli kalarak ortak bir zeminde ele alabilmenin ipuçlarını verdi. "Üstün medeniyet yoktur, açık medeniyet vardır." diyerek tüm değerlere sahip çıkan bir bakış açısı geliştirdi. Bize düşen İbn Haldun ile birlikte, diğer ilim adamlarımızın görüşlerini anlamaya çalışmak ve belki de toplumu başlı başına medeniyet kabul ederek bu medeniyette Doğu ile Batı'yı en güzelde, en doğrudan birleştirmek olmalı. Mehmet Âkif'in Âsım'ını anlayabilmek için, bugünün yerli ve milli duruşunu sağlamlaştırmak için, bunu bir hedef kabul etmek aydınlık yarınlara bir kapı aralayacaktır.

* İbn Haldun Üniversitesi İşletme Bölümü Araştırma Görevlisi.

Boğazlar: Tarihin en stratejik düğümü

Çanakkale Cephesi, kuşkusuz sıradan bir askerî harekât değildir. İstanbul Boğazı, Karadeniz'in kapısı; Çanakkale de Ege Denizi'nin kapısı olarak, stratejik önem ve değer açısından daima birlikte değerlendirildi.

Her iki boğaz da sadece basit olarak Akdeniz'i Karadeniz'e, Avrupa'yı Asya'ya bağlayan su geçitleri değil. Boğazlar, Akdeniz'in öteki önemli su geçitleri olan Cebelitanık Boğazı ve Süveyş Kanalı ile bütünleşerek, dünyanın büyük denizlerini ve kıta parçalarını birbirine bağlayan, jeopolitik konumlarıyla dünya siyaset ve ekonomisi üzerindeki etkilerini bugün için de koruyor. Bu nedenledir ki Türk Boğazları, uluslararası ilişkilere yön vermede daima odak noktası konumunda oldu. Tarihin eski dönemlerinden bu yana, Avrupa ve Asya arasındaki ekonomik, ticarî ve siyasî ilişkilerle savaşlar, sürekli olarak Boğazlar bölgesinde gerçekleşti. Başka bir deyişle Boğazlar, dünyanın diğer parçalarında pek görülmemiş mücadelelere sahne oldu.

Boğazlar siyasî ve stratejik bir düğüm

Birinci Dünya Harbi öncesi-nin başlıca büyük devletlerinden

Almanya'nın, "Drang Nach Osten (doğuya doğru) politikası", Rusya'nın ılık denizlere ulaşma emelleri, Birleşik Krallık'ın, "Denizlere egemen olan dünyaya hâkim olur!" politikası kapsamında özellikle 18. yüzyıldan bu yana güttüğü Rusya'nın Akdeniz'e çıkmasını engelleme siyaseti, hep Boğazlarda düğümlendi. Boğazların bu tartışma götürmez önemi konusunda Napolyon, "İstanbul bir anahtardır. İstanbul'a egemen olan dünyaya hükmedecektir. Eğer Rusya, Çanakkale Boğazını ele geçirecek olursa, Tulon,

Anzak propaganda afişi

Napoli ve Korfu kapılarına dayanmış olacaktır." sözleriyle, Fransa'nın Boğazlar üzerindeki duyarlılığını açık seçik ortaya koyuyordu. Rusya'nın görüşüyse, Genelkurmay Başkanı Kropatki'nin hazırladığı raporda kendini ele veriyor. Rapordaki, "20. yüzyılda Rusya'nın en önemli işi, İstanbul Boğazını ele geçirmek olmalıdır. Osmanlı Devleti, Boğazları Rusya'nın denetimine bırakmaya zorlanmalı ve Almanya ile anlaşma yapmalıdır." ifadeleri her şeyi açıkça ortaya

koyuyor.

Büyük devletlerin Boğazlar üzerindeki bu amaçları, onları kendi aralarında da gizli birtakım mücadelelere yönlendirdi.

Nitekim Rus Dışişleri Bakanı Sazanof, Çar tarafından da onaylanan bir raporunda; "Boğazların güçlü bir devletin eline geçmesi, tüm Güney Rusya'nın ekonomik hayatının, o devletin egemenliği altına girmesidir." ifadesiyle bu durumun önlenmesi için İstanbul'un alınmasını öneriyordu.

Başrolde Birleşik Krallık var

Öte yandan KÂsım 1911'de Rusya'nın, Osmanlı Hükümetine Boğazlar konusunda verdiği notadan haberdar edilen İngiltere ve Fransa, Moskova'nın isteklerine hemen karşı çıktı. Keza Rusya'nın bu ve benzeri baskılarının artması, Osmanlı Devletinin 1. Dünya Savaşında Merkez Devletleri safına kaymasına neden olmuştu.

İşte Boğazlar üzerindeki bu gizli çıkar çatışmalarıdır ki İngiliz ve Fransızları İstanbul'u almaya ve Ruslardan önce Çanakkale Boğazına el atmaya yöneltti ve Çanakkale cephesinin açılmasında başlıca etken oldu. Ruslara silah ve malzeme yardımı sorunuysa, savaşın sadece görünüşteki nedenini oluşturdu.

Çanakkale zaferinin sonuçları

Çanakkale’de deniz ve karada kazanılan zaferler, Balkan felaketiyle içte ve dışta sarsılmış bulunan Osmanlı Devletinin saygınlığını kurtarıp güçlendirdi.

Gelibolu Yarımadasında elde edilen zafer; bir milletin eski güç ve dinamizmini koruduğunu ve çöküntü dönemi yaşayan bir İmparatorluğun içindeki kahraman bir milletin varlığını yeniden ortaya koydu. Bir başka deyişle; Çanakkale’de ölmesini bilenler, bu göğsü iman dolu milletin tarihten silinmeden ilelebet var olacağını kanıtladı. Bu parlak zafer, Batıların Doğulu müttefiki Rusya’ya ulaşmasına fırsat vermemiş, mahsur kalan Çarlık Rusya’sı içeriden çöktü ve Bolşevikler iktidara geldi. Yani Çanakkale Zaferi tarihte Çarlık Rusya’sının sonunu getirdi.

Anlaşma Devletlerinin Çanakkale’deki başarısızlıkları, başlangıçta savaşa katılmamış olan Balkan Devletlerinin tutumlarını da farklı yönde etkiledi. Örneğin Bulgaristan, merkez devletlerinin yanında yer alırken Romanya, Yunanistan ve İtalya, daha bir süre daha savaş dışında kaldı. Arap ayaklanmaları da bir yıl kadar ertelendi.

Birleşik Krallık ve Fransız donanmalarının Çanakkale’de uğradığı yenilgi, Londra ve Paris yönetimlerinin saygınlığını bir hayli sarstı. Özellikle İngilizlerin denizlerdeki tartışılmaz üstünlüğü imajını ortadan kalktı. Bu da onların sömürgelerindeki bağımsızlık ve özgürlük akımlarının doğuşuna ve dolaşısıyla dünya siyasi haritasını değiştiren gelişmelere yol açtı.

İngiliz dominyonlarında bağımsızlık rüzgârları Avustralya ve Yeni Zelanda gibi İngiliz dominyonu deniz aşırı ülke askerleri, Çanakkale’de hayatlarını yitirirken, “Neden ve kimin için savaştıkları” şeklinde akıllarında oluşan sorular, o ülkelerde de giderek ulusal bilincin ilk kıvılcımlarını çaktırdı. Nitekim 9 Eylül 1922’de Yunanlılar denize döküldükten sonra, Türk ordularının Boğazlar bölgesine kaydırılması üzerine, Churchill’in Avustralya’dan yeniden yardım isteğine karşılık ülke başbakanı, “Tek bir askerin hayatını tehlikeye koymayacağını ve yeniden savaşa karar verilirse, dominyondan yardım istenmemesi gerektiğini” vurguladı.

Çanakkale savaşlarının dikkate alınması gereken ilginç bir sonucu da aylar boyunca gece ve gündüz çarpışan iki düşman ordu askerleri arasında, belki de savaşın kaderini paylaşmanın getirdiği bir yakınlaşma ve dostluğun gözlenmesi oldu. Bu durum savaş sonrası ülkeler arasındaki siyasi ilişkileri de olumlu yönde etkiledi. Avustralya ve Yeni Zelanda ile anlamlı dostluklar oluştu.

Çanakkale zaferinin en önemli ve anlamlı sonuçlarından birisi de, Doğu’nun en büyük imparatorluğu Çarlık Rusya’nın yıkılması yanında, ülkesinde güneş batmayan Büyük Britanya İmparatorluğunda da, ilk yarayı açmaya yetmiş olmasıydı. İngiliz emperyalizmi şiddetli bir yara aldı.

Anafartalar komutanı yarbay Mustafa Kemal, cephe arkadaşlarıyla...

Birinci Dünya Savaşı yaklaşık iki yıl uzadı

Bu zafer, İngiliz ve Fransızların, Osmanlı Devletini savaş dışı bırakarak Almanya’nın güneydoğudan kuşatılmasını amaçlayan stratejisini de boşa çıkardı. Bu durum, savaşın iki yıl uzamasına neden oldu. Boğaz’ın açılmaması, Rusya’yı yalnız silah ve malzeme yardımından yoksun bırakmakla kalmadı, aynı zamanda yarım milyon İngiliz ve Fransız askerini bu cepheye çekerek Alman cephesinden uzakta tuttu ve Almanya’nın Doğu Avrupa cephesindeki hareketini kolaylaştırdı.

Boğazların kapalı tutulması sayesinde, iki yıl uzayan savaş boyunca Anlaşma Devletlerinin ekonomilerinde sıkıntılar baş gösterdi. Bu durum, özellikle Rusya’yı bunalıma sürüklemekle kalmadı, ülkede rejim değişti ve ülke savaş dışı kaldı.

“Amerikan rüyası” OUT, “Türkiye rüyası” IN

MUSTAFA KEMAL YILMAZ *

ABD’de Trump’ın göçmenleri aşağılayıcı tavrı ve başta Meksikalılar olmak üzere yabancıları ülkeden kovma eğilimi artarken, artık “Amerikan Rüyası” yerini “Amerikan Kabusu”na bırakmış gözüküyor. Türkiye’de ise bunun tam tersi bir durum söz konusu. Ülkemizde yaşayan yabancı sayısı her geçen yıl önemli ölçüde artmakta. Türkiye İstatistik Kurumu Adrese Dayalı Nüfus Kayıt Sistemi verilerine göre son 10 yılda Türkiye’de yaşayan yabancı sayısı 5 misli artış göstermiş. 2007 yılında 176 bin olan yabancı sayısı 2017 yılında 900 bine ulaşmış bulunuyor. Bu rakama, son 3 yılda savaş nedeniyle Suriye ve Irak’tan ülkemize gelen göçmen ve mülteci sayısı da dâhil edildiğinde yabancı sayısı 5 milyona ulaşiyor.

Türkiye’de yaşamaya olan ilgi aslında bu rakamlarla sınırlı değil. Başta Orta Doğu ülkelerinden olmak üzere, ağırlıklı olarak Orta Asya, Balkanlar ve Afrika ülkelerinden ülkemize gelen insanlar burada rüyalarını gerçekleştirmeyi arzuluyorlar. Bu nedenle, ülkemizin de ABD’nin daha önce başarı ile pazarladığı “Amerikan Rüyası” konseptine benzer bir “Türkiye Rüyası” imajını oluşturması gerekiyor. Bu imaj sadece bir slogan olmanın ötesinde ticari, kültürel, sportif ve akademik açıdan da önem taşımakta. Örneğin İngiltere, ABD ve Kanada’daki üniversiteler son 20 yılda yurt dışından lisans ve lisans-üstü seviyede yoğun öğrenci çekerek, hem önemli paralar kazanıyorlar hem de akademik açıdan büyük bir zenginlik yaratıp, kendi kültürlerinin bu kanal vasıtasıyla o ülkelere taşınmasını sağlıyorlar. Memnuniyetle ifade etmek gerekir ki Türkiye de bu noktada son 10 yılda önemli adımlar atmış bulunuyor. 2016 Türkiye Göç Raporuna göre Türkiye’de eğitim alan yabancı öğrenci sayısı 800 bine ulaşmış durumda ve her geçen yıl bu sayı artıyor.

Ülke olarak son 15 yılda gerçekleştirdiğimiz ekonomik, sosyal, kültürel, akademik ve coğrafi açılımlar ile geline nokta düşündüğümüzde ise, bir eksiğimiz göze çarpıyor. Yaptıklarımızı, yabancı ülkelerin vatandaşlarına sunduğumuz

imkânları ve bu insanların ortaya koydukları başarıları doğru bir şekilde pazarlayamıyoruz. Çarpıcı bir sloganımız yok. Nasıl ki ülke olarak markalaşmaya yönelik bir çalışma yaptıysak, benzer bir çalışmayı “Türkiye Rüyası” veya başka bir slogan oluşturarak bu konuda da profesyonelce yapmalıyız. Tabii bu sadece slogan üretmekle olacak bir iş değil. Bunun yanında, Türkiye’ye çalışmak, eğitim almak, ticaret yapmak için gelen kişilerin başarı hikâyeleri ile ilgili filmler yapılmalı, kitaplar yazılmalı, belgeseller çekilmeli, yabancı ülkelerin görsel ve yazılı basın-yayın organlarında yer alınmalı.

Özetle, uluslararası arenada söz sahibi olmak istiyorsak, ülkemize gelen yabancıları sadece ucuz bir işgücü veya yardıma muhtaç kişiler olarak görmek yerine ülkemizin birer elçisi olarak görmeliyiz. Bu kişilerin ülke ekonomisine, kültürüne katkısını ve katılımını en yüksek seviyeye çıkaracak mekanizmalar geliştirmeli, organizasyonlar yapmalı, Türk kültürünün bu kişilerin öznel kimliklerine kazınmasını ve içselleştirilmesini sağlamalıyız.

* İbn Haldun Üniversitesi İşletme Bölümü Öğretim Üyesi.

Anlaşılamayan değer: Mehmet Âkif

Âkif, "Arkamda hafiye gezdiriyorlar. Vatanını satmış adam muamelesi görmeye tahammül edemiyorum!" diyerek Mısır'a gönüllü olarak sürgüne gitmişti...

İstiklal Marşının kabul edilmesinin yıl dönümü giderek artan oranda düzenlenen etkinliklerle anılsa da, Mehmet Âkif'in İstiklal Marşını Türk milletine armağan ettikten sonra gönüllü olarak neden Mısır'a sürgüne gittiği sorusu çok fazla gündeme gelmiyor.

Mehmet Âkif, kızlarını bırakarak 1925-1936 yılları arasında dönmek üzere eşi ve iki oğluyla Mısır'a gitti. Kendisi bu gidişini yakın dostlarından Şefik Kolaylı'ya, "Arkamda hafiye gezdiriyorlar. Ben, vatanını satmış ve memleketi ihanet etmiş adamlar gibi muamele görmeye tahammül edemiyorum. İşte bundan dolayı gidiyorum!" sözleriyle anlattı.

Aslında tüm bu detaylar, Âkif'in Mısır sürgününden gönderdiği mektuplarda ortaya çıkıyor, vatan hasretleri mektupların

her satırından süzülüyor. Bu mektuplar Âkif'in torunları Ferdâ Argun ve Selma Argun tarafından yıllarca saklandı. Sonra koleksiyoner Rüyan Soydan'a verildi ve kitaplaştırıldı. Ömer Hakan Özalp'in hazırladığı "Fıraklı Nâmeler: Âkif'in Gurbet Mektupları" adıyla Timaş Yayınlarından çıktı. Kitap, Âkif'in ilki 1 Mart 1928, sonuncusu 23 Mart

Mehmet Âkif işte bu şartlarda yazdığı mektuplarda, vatan ve evlat özleminin yanı sıra dönemin dünyasına ilişkin bilgiler ve önemli öğütler veriyor. "Vatan şairi" Âkif'e göre doğusuyla, batısıyla, kuzeyiyle, güneyiyle vatan, onun için hizmet edilmesi gereken kutsal bir yerdir. 1932'de damadı Ahmed Bey'e yazdığı mektupta şöyle diyor: "Şarka azimet için hazırlanmak emrini almışsınız. Hamd olsun, gençsiniz, dinçsiniz. Yurdun her tarafını dolaşmalı, her tarafına hizmet etmelisiniz. Vatan bir külldür ki tecezzi kabul etmez. Şarkı, garbı, şimâli, cenûbu kâ-milden nazarımızda bir olmalıdır. Uzak yakın, soğuk sıcak dememeli, elimizden geldiği kadar hatta bunun fevkinde olarak fedâkârâne çalışmalıyız. Başka türlü ne yaşamak ne memleketi yaşatmak imkânı yoktur."

"Dünyaya değil, İstanbul'a gelmişiz"

1934 yılına gelindiğinde Mehmet Âkif'in kızı Suad Hanım eşinin görevi dolayısıyla doğuya gitmiş ve yazdığı mektuplarda serzenişte bulunmaya başlamıştır. Suad Hanım, Âkif'in şu mektubuyla karşılaşır:

"Muntazam, ma'mur şehirlerde, refah ile ömür sürmeyi herkes arzu eder. Fakat bu arzunun tatmini için ara sıra fedakârlık zaruridir. Bugün yüzlerce milyon efrâd-ı beşere hâkim bulunan İngilizleri gözü-

müzün önüne getirelim. Acaba heriflerin bu kudretleri, bu muvaffakiyetleri tesadüfen mi oluvermiş yoksa milletçe birçok mesaiye, birçok şedâide katlanmak sayesinde mi eldi edilmiş? Londra'da doğmuş, nâz u na'im içinde büyümüş, ebeveyninin milyonları sayesinde her türlü ihtiyaçtan fersahlarca uzak bir lordun oğlu kalkıyor, Sudanlara, Afrika'nın en yaşanmaz, en cehennemî bucaklarına giderek gençliğinin en kıymetleri çağlarını, İngiltere hesabına, o kumlara gömüyor. Vatanı uğruna çektiği tahammül-

süz meşakkatleri hiçe sayıyor. Daha doğrusu kendisi için şeref biliyor. Biz biçârelerse İstanbul'dan çıkıp Bursa'ya gitmeyi felaket telakki ediyoruz! Bizim Midhat Cemal, 'Bizler dünyaya gelmemişiz, İstanbul'a gelmişiz!' der ki, pek doğrudur. Dünyada ne mesud kimseler vardır ki saadetlerinden haberleri yoktur, kendilerini bedbaht sanır dururlar! Galiba Suad Hanım da yavaş yavaş onların sürüsüne katılacak! Bugün dünyanın garbı, şarkı, cenûbu, şimâli sefaletin, işsizliğin, ümitsizliğin pençeleri altında kıvranıyor, mahşer meydanı gibi kimse nefsinden baş-

kasıyla katiyyen meşgul değil, hiçbir ferdin diğerine dönüp bakacak hâli yok. İşte o zavallıları göz önüne getirmeli de insan bir yiyip bin şükretmeli. Hamd olsun bizlerin hiçbir şeyi eksik değil..."

"Vatan şairi" Mehmet Âkif Ersoy'un Mısır sürgününden yazdığı bu mektupların onun fikir dünyasının yansıtılması açısından büyük önem taşıyor. Zira Haziran 1936'da İstanbul'a dönme kararı veren ancak çok geçmeden 27 Aralık 1936'da hayatını kaybederek Edirnekapı Mezarlığına defnedilen şairin yaşadıkları hâlâ tam olarak aydınlığa kavuşmuş değil.

1936 tarihini taşıyan 43 mektubundan oluşuyor. Mektuplar, Mısır Hilvan'dan sırasıyla Milas, Erçiş ve Beytüşşebab'da yaşayan kızı Suad Hanıma, damadı Ahmet Bey'e ve torunu Ferdâ Hanıma gönderilmiş.

1914 yılından sonra çeşitli nedenlerle Mısır'a gidip gelen Âkif, 1925-1936 arasında hiç dönmeden orada kalmış ve kitabı hazırlayan Ömer Hakan Özalp bunu, "Âşikâr bir gerçek var ki Âkif, hak ettiği hâlde emekli maaşını alamamakta ve aynı zamanda hükümet tarafından takip ettirilmekteydi." sözleriyle açıklıyor.

Mısır yılları

Mısır'da Câmîatü'l-Mısriye'de Türk Edebiyatı dersleri vererek geçimini sağlayan Âkif, bir yandan da Abbas Halim Paşanın çocuklarına özel dersler verdi. Âkif, burada bir de Kur'an-ı Kerim çevirisi yaptı.

Fotoğraflar (sol üstten itibaren) 1: Ahmed bey Ferda hanım ve Suad hanım 2: Âkif ve oğulları 3: Âkif Hilva bahçesinde. 4: Feride ve Suad hanımlar. 5: Ahmed bey ve Suad hanım.

Islam in East Asia: Japan Encountered Islam

HIROAKI KAWANISHI *

Islam is still recognized to be a very foreign religion in Japan although the Muslim population is today dramatically increasing year by year. Japan's encounter with Islam was not very long ago. The first Muslim community was established in Japan in the early 20th century. As soon as the final Prophet (*peace be upon him*) received the revelation, Islam immediately spread all over the world from Spain to Indonesia. However, Islam as a religious

tradition reached Japan in the very recent time. By Russian revolution of 1917, Japan experienced an unprecedented encounter with Islam. Tatar-Turks were forced to seek refuge because of the pressure of the new regime and immigrated to Japan; they were the first Muslim community in Japan. Unlike Malaysia or Indonesia, where Arabic traders played an important role to spread Islam, it was Turks who brought Islam to Japan. In 1922, these Turks built their community in Tokyo, Mehalle-i İslamiyye, under the leadership of Abdulhay Kurban Ali who later became the first imam at Tokyo Camii. Among these Turks, there was a very well-known historical figure, Abdurreşit İbrahim, who was a prominent pan-Islamist and the second imam at Tokyo Camii. Japanese grand mosque, Tokyo Camii, was built in 1938 and is today controlled under Turkish Presidency of Religious Affairs (*Diyanet*). Tokyo Camii is a typical Ottoman architectural style and fascinates all visitors. This mosque is not just a place of worship, but they carry out nikâh for Muslim couples. Tokyo Camii also works

as a Turkish cultural center and many people regardless of their religions can visit the mosque. In the month of Ramađân, special iftâr is offered for both Muslims and non-Muslim visitors. This place has a very welcome atmosphere and staffs explain Islam for Japanese visitors. It must be noted that Japanese general interests in Islam were in the early 20th century flourished. The first Japanese translation of the Qur'ân was published in 1920. A well-known Japanese orientalist, Toshihiko Izutsu in that era remarked great works in Islamic studies. Through the Islamic history in Japan, Turks have greatly contributed to the development of religious facilities in Japan. Beyond a quite wonderful relationship between Japan and Turkey, I believe Turks in the future will continue to have an important role for Muslim society in Japan.

PhD student of Civilization Studies at Ibn Haldun University.

İstiklal Marşının yazılış öyküsü

Kurtuluş Savaşının başladığı yıllarda cephedeki askerleri coşturacak, onların morallerini yükseltip manevî duyguları güçlendirecek bir millî marşın hazırlanması düşüncesi gündeme geldi.

Bunun üzerine ödüllü bir yarışma açıldı ve durum tüm yurda duyuruldu. Yarışmaya 724 şiir katıldı.

Değerlendirme komisyonu şiirlerin tamamını inceledikten sonra altı tane şiir, millî marş olmaya aday olarak belirlendi, diğerleri elendi. Ancak yapılan ayrıntılı incelemede seçilen altı şiirin de, millî marş olma özelliği taşımadıklarına karar verildi.

Mehmet Âkif'e teklif götürüldü

Millî marşın yazılması için Mehmet Âkif Ersoy'a teklif götürüldü. Oysa Âkif, yarışma açıldığında da katılmak istemiş, ancak ucunda para ödülü olduğu için bundan vazgeçmişti. Çünkü o, vatan için yazılacak bir millî marş için para alınmaması gerektiğini düşünüyordu. Onun için bu bir "vatan görevi"ydi.

Bu nedenle isteksiz olan Âkif'e, dostlar devreye sokularak bir daha teklif götürüldü ve ikna edilmeye çalışıldı. Mehmet Âkif, para ödülünü yardım olarak başlatma şartının kabul edilmesinin ardından, marş yazmayı kabul etti ve "Korkma, sönmez bu şafaklarda yüzen al sancak!" diye başladı İstiklal Marşını yazmaya. Ankara'daki Taceddin Dergâhında şiiri 48 saatte yazan Âkif'in, 10 kıtayı yazarken kâğı-

dının bittiği ve mürekkep ile duvarlara yazarak şiiri tamamladığı dahi söylenir. Âkif, bu 48 saat içinde yazdığı şiiri, imzasız bir şekilde gerekli mercilere iletir.

1 Mart 1921 günü Meclis oturumunda dönemin Millî Eğitim Bakanı Hamdullah Suphi Tanrıöver, kürsüde Âkif'in yazdığı şiiri okudu. Seçim için son sözün Meclis'e ait olduğunu söyledi Tanrıöver. Tam 12

gün sonra, 12 Mart 1921'de Türkiye Büyük Millet Meclisi yeniden toplandı. Yapılan seçimde Âkif'in 20 Şubat 1921'de yazdığı ve "Kahraman Ordumuza" başlığını taşıyan şiiri, büyük çoğunluk tarafından

Türkiye Büyük Millet Meclisinde İstiklal Marşı olarak kabul edildi.

Aynı yıl bir de beste yarışması açıldı ama kesin sonuç alınamadı. Bunun üzerine Millî Eğitim Bakanlığı tarafından Ali Rifat Çağatay'ın bestesi uygun görülerek okullara duyuruldu. 1924'ten 1930 tarihine kadar marş bu beste ile çalındı. 1930'da ise bunun yerini Cumhurbaşkanlığı Orkestrası şefi Zeki Üngör'ün 1922'de hazırladığı bugünkü beste aldı.

Ali Rifat Çağatay'ın 1924 yılından 1930 yılına kadar uygulamada kalan İstiklal Marşı bestesinin basılmış nota kapakları.

Sadakat, “edep çemberi” ve “can terbiyesi”

DUYGU DİNÇER *

Değerli okurlar, bu sayımızda sadakat konusunu değerli mütefekkimiz Safiye Erol Hanımefendiden ödünçlemeler yaparak irdeleyeceğiz. Zira Erol'un, 1 Ağustos 1959 tarihinde Türk Yurdu'nda yayımlanan ve yakın bir zaman önce Makaleler adlı kitapta okurlarıyla buluşturulan makalesinde sadakatle çok sıkı ilişki içinde olduğunu düşündüğümüz iki kavramdan söz edilmektedir: “Edep çemberi ve “can terbiyesi.”

“... Şifayı daha derinlere, şuur altına ve ruha işletmek gerek. O zaman beden ve sinir terbiyesinden çok ileri can terbiyesi kazanmış oluruz. Temkinli bir ruh 'havf-ü recâ' sadmelerine pek cevap vermez. Şöyle bir ürperse bile bunların gelip geçici hayaller olduğunu bilir, çabuk durulur. Heyecanlarını edep çemberi içinde zapt-ü rapta almıştır. Kendi düşünce ve duygularını dizginler. Parazit fikirleri, sözleri, hareketleri devamlı bir kontrolle budar atar. Neticede manevî terbiye kurulmuş olur. Karşımızda huzurlu yaşayan, huzur veren, plan dairesinde gayeye teksif edilmiş bir iş hayatında başarı kazanan, güven verici, sağlam ve temiz insanı görürüz. Dedelerimiz bu türlü üsluplaşmış insanlardır. Tarihteki başarılarına maddî kuvvetten ziyade ruh salâbeti ile ulaştılar. Nesilden nesile aktanlar olarak cevherleşen manevî mayalara dayandılar. Erzurumlu İbrahim Hakkı Hazretlerinin öğüdü o mayalardan biridir: Hakk'ın gözü ile nefesine nazar et ki rahat bulasın!” (Erol, 2010, s.114).

Erol'un satırlarından anlaşılacağı üzere edep çemberi, gelip geçici hazlara ve heyecanlara kapılmanın

önüne geçen, içsel bir disiplin kazandıran, iç ve dış tehditlere karşı kişiyi uyanık kılan bir ahlaki emniyet supabıdır. Modern psikolojinin terminolojisinden istifade ederek söyleyecek olursak edep çemberi, “kişilik ve ahlak gelişimi”nin olgunluk alametlerinden biridir. Bu supap, hariçten monte edilen müstakil bir yapı olmadığı gibi, kişinin varoluşundan da bağımsız değildir; çünkü kişinin varoluşunun bir gereği ve imkânı olarak kâinata ve insanlara açılış biçimidir. Bu açılış, aynı zamanda can terbiyesinin tezahürlerinden biridir. Zira can terbiyesi, mekanik ve “hâl edinilmemiş” bilişsel, duyuşsal ve davranışsal düzenlemelerin ötesindedir. O, ahlakın aşkın ve içkin yönlerini “oluş”ta dengeli bir biçimde birlemeyi ve yine bu “oluş içinde” hâl edinmeyi imlemektedir. Dolayısıyla can terbiyesi ve edep çemberi, sahih bir bağlanma ve sadakatin temelidir. Bunun aksi durumda şekillenen insan ilişkileri, sağlam bir sadakat zemininde cereyan etmemektedir. Zira kişi, gönül kapılarını ardına kadar açmadığı gibi hijyenini de ihmal etmektedir. Erol, bu durumu Ülker Fırtınası adlı romanında şu şekilde betimlemektedir: “Birisine sana bütün ruhu ile inanır ve teslim olursa fakat sen kendini bütün vermediğin hâlde ona aynıyle mukabele eder gibi görünürsen bu en büyük hıyanettir!” (2014, s.65). Dolayısıyla denilebilir ki sıdkı bütün ilişkiler ile dürüstlükten ve samimiyetten uzak ilişkilerin seyri birbirinin aksi yönde ilerlemektedir.

İbn Haldun Üniversitesi Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık Bölümü Öğretim Üyesi.

İbn Haldun Üniversitesi ilk doktora öğrencisini mezun etti

Tarihin yeniden yazıldığı dünyada yeni bir medeniyet anlayışı iddiası ile yola çıkan, sosyal bilimler alanında söz sahibi olan ve dünyanın medeniyet iklimine yön verecek, fikren bağımsız yeni İbn Haldunlar yetiştirmeyi hedefleyen İbn Haldun Üniversitesi ilk doktora öğrencisini mezun etti.

Medeniyet Araştırmaları Anabilim Dalı doktora alanında tez danışmanlığını İbn Haldun Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Recep Şentürk'ün yaptığı doktora öğrencisi Mukerem Mifta Shafi, “Medeniyet ve Dinin Sınırları Aşılmalı: Dünün Bir Fonksiyonu Olarak Medeniyet” başlıklı tez çalışmasını tamamlayarak İbn Haldun Üniversitesinin ilk doktora mezunu oldu.

Üniversiteye bağlı Medeniyetler İttifakı Enstitüsünde gerçekleşen mezuniyet töreninde, Prof. Şentürk doktora öğrencisi Shafi'yi tebrik ederek, bundan sonraki akademik çalışmalarında başarılar diledi.

Kitap hikâyesi

MERVE KOCA *

Kütüphanenin daracık koridorlarında, duvardan duvara rafları arasında dolaşırken kitaplardan her birinin, "Beni al! Beni al!" diye çığlık attığını duyarım. Her birini alamam tabii ama rastgele bir tanesini (*aslında rastgele değildir, illa kapıldığım bir cazibesi vardır*) elime alıp onu sevindirdiğim olur. Hani karaya vuran deniz yıldızlarını geri suya atıyormuş da "binlercesi var, ne fark edecek 1-2 tanesini kurtarmakla" demişler de "onun için fark etti" diye cevap vermiş ya, o hesap. İşte o kitap için o an duyulmuş olmak fark eder, bilirim. Sonra gözüm kitabın son sayfasına ilişir. Arka kapağının iç tarafına. Bir halk kütüphanesinde

olduğumuzu hatırlatırcasına, kitapların arka kapakları içinde hâlâ bir küçük cep, cepte de kitabın iade tarihinin yazıldığı küçük kartlar bulunur. İşte ben buna dikkat kesilip bakanım en son ne zaman alınmış diye. Üstünden birkaç yıl geçmişse, o birkaç yılın hasretine son vermiş gibi hissedirim kendimi. "Yettim!" derim ona. Bazı kitaplar olur, tertemizdir o kart. Bembeyaz, pırl pırl. Tabula rasa. Bu ne demektir bilir misiniz? Kitabın sahibinin yıllar önce kütüphaneye bağışladığı o kitap, o günden bugüne kimseye yar olmamış demektir. Küsmüş müdür ilk sahibine? Yerine kimseyi koyamamış mıdır? Sanmam. Aksine, kimse onu eline almadı diye yıllar yılı gücenmektedir bize. Kitaplar bizim için yaşarlar. Kitaplar kadar bizim için yaşayan kimse olmayabilir. (*Oyuncaklar?*) Bu tabula rasa kitaplardan bazıları satın alınmadır. Alındığı tarih de olur bazen içinde. Piyasaya çıkmış, getirmiş sunmuşlar kullanımımıza. Hey yavrum, kadere bak; bir raftan başka rafa. Sanki insan için değil de raf için üretilmiş. Raflarda ömür çürüten -veya sayfa sarartan- bir kitaptır o. Sonraki aşama kader anı gibi, dönüm noktası gibi, kişilik turnusolu gibi bir şeydir. Çok okunmuş (*esasen "okunmuş" mu bilemeyiz ama çok alınmış*), iade tarihi kartına mühür üstüne mühür yemiş

kitaplara mı rağbet edeceğiz yoksa ilk vurulan tarihin arkasındaki isimsiz kahraman mı olmak istiyoruz? Çok kişinin parmak izlerini sürüyüp kendi izimizi bir ayrıcalık gibi bırakmak mı daha kolay, bakir bir kitaba elini süren ilk insan olmanın ayrıcalığıyla yetinmek mi? Peki, hasretine vuslat olacağımızı sanan, gözümüzün içine içine bakan o kitabı aldığımız rafa geri mi bırakacağız, göğsümüze bastırıp kütüphaneci abinin bankosuna mı yürüyeceğiz? Nedenini bile anlamadığımız bir cazibeyle elimizde bulduğumuz kitaba ekstra saatlerimizi vermeye razı olmayıp başkalarına mı şans vereceğiz, ona şimdiye kadar hiç kimselerin keşfetmediği bir hazineyi tutar gibi kıymet mi vereceğiz? Hangisini yapsam gözüm arkada kalır. Birini almak demek, yüzlercesini gözü yaşlı arkada bırakmak demek. Onlara da bir gün sıra geleceğini bile düşünsem, buna ömrümün vefa etmeyeceğini yani aslında sıra falan gelmeyeceğini bilirim. Karar vermişliğin ve sevilen -ve seven- bir şeye kavuşmuşluğun mutluluk hissi, beklentileri boşa çıkarmışlığın, çığlıklara kulak tıkamışlığın acı hissiyle beraber gelir. Her tercih bir vazgeçişdir.

İbn Haldun Üniversitesi Diller Okulunda Okutman.

Motivasyon bir adım ileriye taşırlı...

A motivating step forward...

www.solenne.com.tr

Ofis tasarımlarınızı iç dünyanın aynası, düşüncelerinizin yansıması olarak da düşünebilirsiniz. Ofisiniz hakkınızda çok şey anlatır. Başarıya ulaşan hikayelerin yaşanacağı mekanları oluşturmak sizin elinizde.

Zamanınızın önemli bölümünü ofislerinizde geçiriyorsunuz ve ofisinizin karakteri iş yaşamınızın yönünü belirler. Kurumsal kimliğinizle ve duygularınızla uyumlu mekanlar MOTİVASYONUNUZU artırır. İş hayatında bir adım önde olmanın yolu, çalışma ortamınızı doğru bir fiziksel tasarımla bütünleştirmekten geçer.

Solenne, tasarımlarıyla ofisinizdeki değişimin ve MOTİVASYONUN en değerli halkası olacak...

SOLENE
office furniture & project

İstiklal Marşından soy ağacına...

İstiklal Savaşının en korkunç anlarına tanıklık eden ve Kurtuluş Savaşı sonrası istiklale olan özlemini ve yaşadığı topraklara olan bağlılığını 80 yıl boyunca devam eden bir gelenekle gösterdi Sefer Can Dede. İstiklal Marşının sözcüklerini çocuklarına ve torunlarına isim olarak koyarak tarihte eşi benzeri görülmemiş bir geleneğin mimarı oldu. Bu gelenek hâlâ sürüyor...

Mehmet Âkif Ersoy'un ilmiik işlediği, okunduğunda milli duygularımızı harekete geçiren, destan yazan bir milletin bağımsızlık ruhunu ve mücadelesini anlatan bir sanat eseri dir İstiklal Marşı. Her dizesinde bugün için ne zorluklarla mücadele verildiğini, vatana nasıl sahip çıkılması gerektiğini anlatan eşsiz bir destandır. İstiklal Marşı her dinlendiğinde, bu milletin fertleri kendilerinden bir şey bulur. Tıpkı İstiklal Savaşını bizzat gören Sefer Can Dedenin hikâyesinde olduğu gibi...

1914'te I. Dünya Savaşının içine doğan, seferberlik hâlinde olan ülkede doğduğu için kendisine "Sefer" ismi verilen Sefer Can Dede, henüz çocukluk yıllarında savaşın en zor anlarına tanıklık etti. Kurtuluş Savaşı sonrası ülkenin içinde bulunduğu zor durumları da gören Sefer Can Dede, yaşadığı topraklara olan bağlılığını ve istiklal özlemini bugün 80 yıla ulaşan bir gelenekle göstermeye çalıştı ve Mehmet Âkif'in istiklal mücadelesi için yazdığı o dizelerindeki sözcükleri çocuklarına isim olarak verdi.

Sefer Can Dedenin ülkeye olan aidiyetinin ve sevgisinin bir simgesi hâline dönüşen bu gelenek, aradan uzun yıllar geçmesine rağmen devam etti ve bugün dördüncü kuşağa dek ulaştı. Bu geleneğe ait isimlerden biri olan İbn Haldun Üniversitesi Sürekli Eğitim Merkezi Koordinatörü Ahmet Serhat Can, dedesi Sefer Can'ın başlattığı ve sonrasında gururla devam ettirdikleri hikâyeyi Açık Medeniyet'e anlattı. Çerkez kökenli bir aileden gelen Serhat Can, kendisinden altı kuşak önceki dedesinin Kafkasya'dan göç ettiğini ve dedelerinin birkaç kuşak boyunca Türk ordusu safında savaştığını ifade etti.

"Oldukça gurur verici bir hareket"

Geleneği başlatan dedesi Sefer Can'ın İstiklal Savaşının zor zamanlarını gördüğünü ve çocukları ile torunlarına İstiklal Marşından isimler verdiğini dile getiren Serhat Can, geleneğin ülkeye bağlılığı gösteren simgesel bir şey olması açısından oldukça gurur verici ol-

yor, 'Ne isim koyalım?' diye. Babası da 'Süleyman' koyalım diyor. Fakat Sefer Dedem kimliğe, 'Korkmaz' yazdırıyor.' diye konuştu.

"Milli Marştan bir nesil oluşturarak 'Biz bu ülkeyi çok seviyoruz' diyebilirsiniz"

duğunu belirtti.

Can, "Dedem istiklale olan tutkusunu biriktirmiş, sonrasında da Mehmet Âkif'in o güzel dizelerindeki kelimele-ri çocuklarına isim olarak vermeye karar vermiş. Çerkez kökenli olduğumuz için ailede çocuğa isim verilirken önce büyüklere sorulur. Dedem 1937 yılında ilk çocuğu doğduğunda, babasına soru-

İsmi İstiklal Marşından alan ailesinin gittikçe daha da büyüdüğünü ifade eden Serhat Can şöyle konuştu: "Dedem Sefer Can hayattayken çocuklar ve torunlarla birlikte yaklaşık 11 kişiydi ailemiz. Şimdi bu rakam 17'ye yükseldi. Bunları büyükten küçüğe doğru saymak gerekirse Korkmaz, Sönmez, Yüzen, Şafak, Hilal, Serhat,

Birgül, İrkım, Kahraman, Yurdun, Şüheda, Ezel, Can, Parla, Çehre ve en küçüğümüz Ata ve Hür. Ülkeye aidiyetinizin ve sevdiğinizin göstergesi hâline gelmiş oluyor bu gelenek. Ve bunu resmî olarak yazdırmış oluyorsunuz Nüfus Müdürlüğüne. Bir nüfus kâğıdına, 'Biz bu ülkeyi çok seviyoruz!' yazamazsınız belki ama bu ülkenin marşından bir nesil oluşturduğunuz zaman bunu göstermiş olursunuz."

"İstiklal Marşı bize sahip çıkmış, biz de ona sahip çıkmışız"

İstiklal Marşını duyduğunda derin duygular yaşadığını belirten Can, "İstiklal Marşı bize sahip çıkmış, biz de ona sahip çıkmışız. Bir yerde İstiklal Marşı okunduğuna şahit olduğumuz zaman, bizim nezdimizde normal bir vatandaştan daha fazla anlam ifade ettiğini düşünüyorum. Marşı biraz da sahiplenmişiz diyebilirim." dedi.

Serhat Can ilk isminin 1937 yılında "Korkmaz" adıyla babasına verildiğini, en son 2017 yılında ikiz yeğenlerinin doğduğunu söyledi. Can, "17-18 tane isim var, uzun vadeli bir hikâyeye. 80 yıldır devam eden bir gelenek hâline dönüştü, bir anda yapılabilecek bir şey değil. İnsanlar ilk duyduklarında inandırmakta zorluk çekiyorlar hikâyemize, biraz şaşkınlık yaşıyorlar. Hevesli bir şekilde tek tek isim soruyorlar. Birçok insanın hoşuna gidiyor." dedi.

"Marştan çıkarabileceğimiz çok isim var, geleneği devam ettirmek istiyoruz"

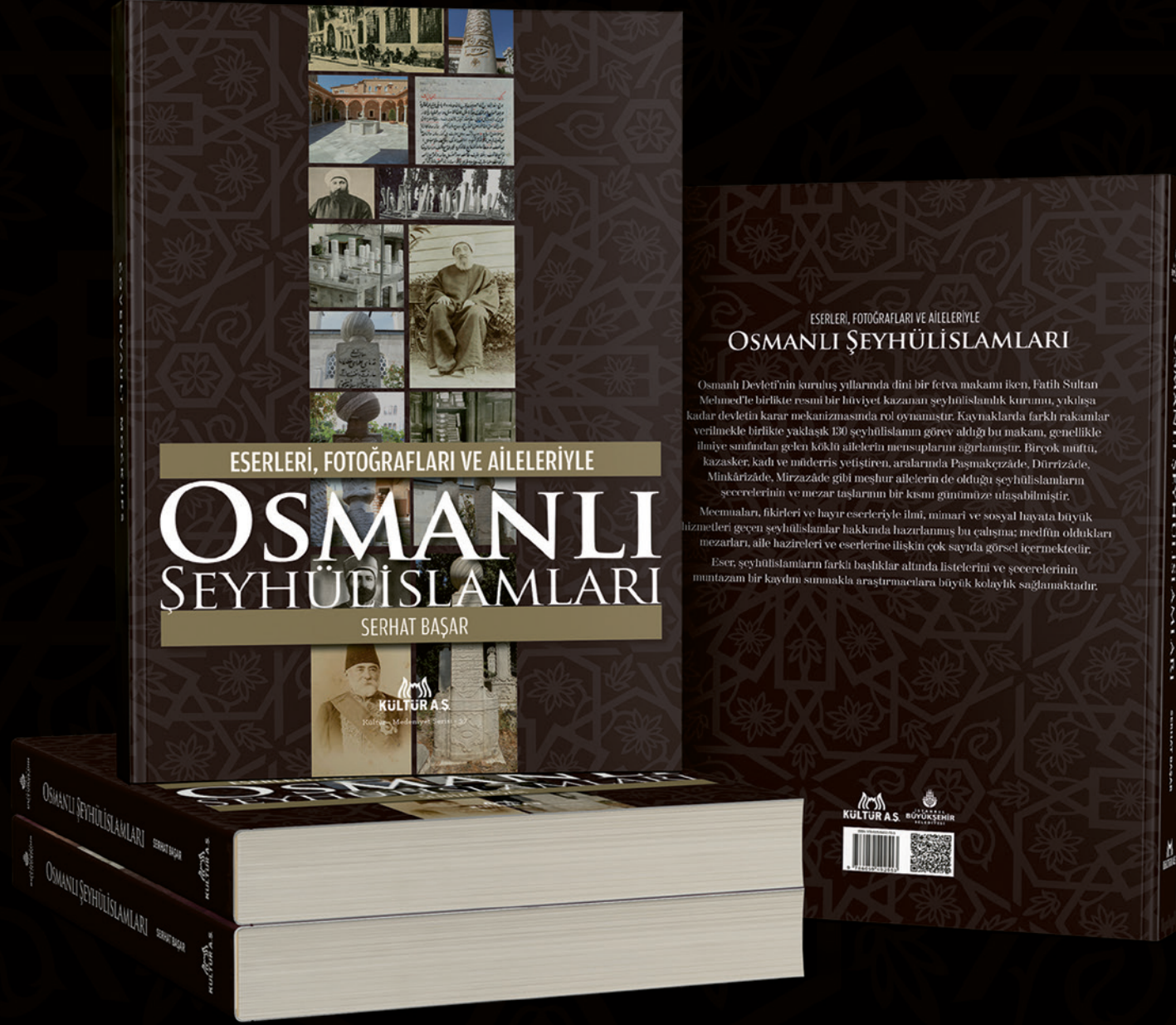
Geleneği torunlar olarak devam ettirmek istediklerini belirten Can, şöyle konuştu:

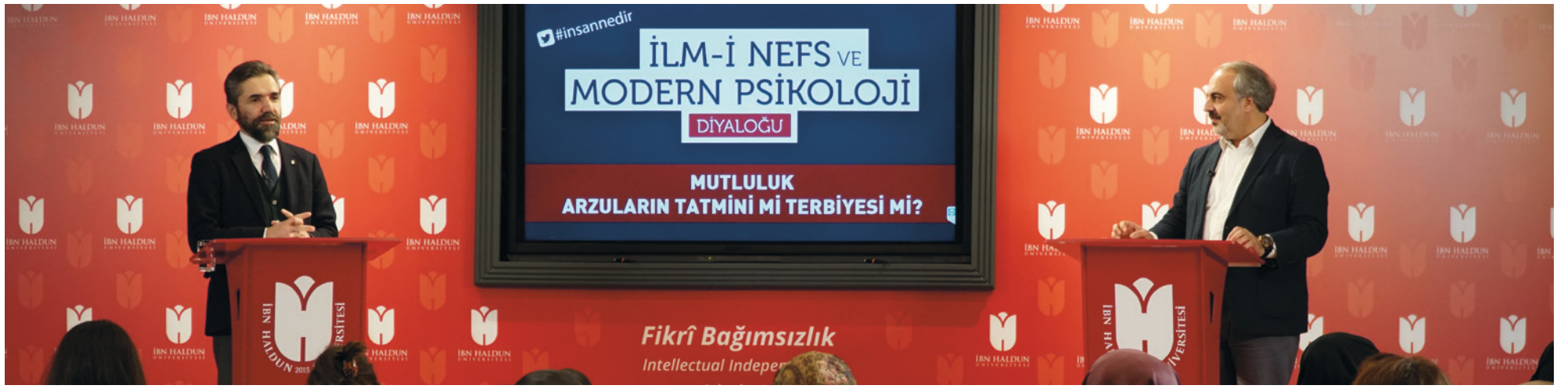
"Gurur verici, bilinçli yapılmış bir hareket olması dolayısıyla geleneğin ailemize mal olması bizi memnun kılıyor. İnşallah bizden sonraki kuşak da bu anlamlı geleneği devam ettirir. İstiklal Marşında daha koymadığımız çok isim var."

İstanbul Kitapçısı mağazalarında...

Şeyhülislamlık kurumu, bir İslam devleti olan Osmanlı'nın hem yönetim mekanizmasında çıkarılan kanunların dine uygunluğunu belirlemede hem de Müslümanların dini meselelerini çözmede en üst merci olarak kabul edilmiştir. Mecmuaları, fikirleri ve hayır eserleriyle ilmi, mimari ve sosyal hayata büyük hizmetleri geçen şeyhülislamlar hakkında hazırlanmış bu çalışma mezarları, aile hazireleri ve eserlerine ilişkin çok sayıda görsel de içermektedir.

İlm-i nefis ve modern psikoloji diyalogları

İbn Haldun Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Recep Şentürk ve İbn Haldun Üniversitesi Psikoloji Bölüm Başkanı Prof. Dr. Medaim Yanık altı hafta boyunca oldukça ilgi çekici ve sıra dışı bir diyaloga imza attı. “İlm-i Nefs ve Modern Psikoloji Diyalogu” başlığıyla izleyicisiyle buluşan program, insanın Allah’ı tanınmasındaki sırrın, kendini tanımasından geçtiğini konu ediniyor.

İslam medeniyetine aidiyet duyan, farklı branşlara mensup iki akademisyenin hakikat arayışı sonucunda ortaya çıkan bu diyalog, ilm-i nefis ve modern psikolojinin birbirinden haberdar olması gerektiğini belirtirken, aynı zamanda kendi içinde çeşitlilik gösteren bu iki farklı yaklaşımın baskın paradigmasını da zihinlere sunuyor.

“İlm-i nefis; psikolojinin alternatifi değil, tamamlayıcısıdır”

İbn Haldun Üniversitesi tarafından düzenlenen diyalogda Prof. Şentürk ve Prof. Yanık, insan ontolojisi ve psikolojisini İslami ilimler ile modern psikoloji perspektifinden ele aldı.

Prof. Şentürk; ilm-i nefsin psikolojinin alternatifi değil, tamamlayıcısı olduğunu belirterek, psikolojinin ampirik olarak ispatlanmış bulgularını kabul ettiğini söyledi. “Pozitivizmi reddediyoruz, ancak insana dair her şeyin deney ve gözlemlerle izah edilebileceği yaklaşımını da kabul ediyoruz.” diyen Prof. Şentürk, pozitivist metodolojinin bilgi sağlayabileceği perspektifin gözlem ve deney alanıyla sınırlı olduğunu ama insanın çok katmanlı bir varlık olduğunu kaydetti. “İnsanın duygularını, düşüncelerini biyolojiye indirgersek hür iradeyi devre dışı bırakmış oluruz.” diye konuşan Prof. Şentürk, “Pozitivizm, sınırlarının farkında olmalı ve ilm-i nefsten yararlanmalı.” dedi.

Prof. Yanık ise, modern psikolojinin bazı zayıf yanlarının yanı sıra güçlü tarafları olduğunu da belirterek, “Esasında basit bir şeyle karşı karşıya değiliz, fakat problem şu ki, çözmeye çalıştığımız şeyin yani insanın doğası çok sert ve çok ağır. O yüzden mesafe kat etmiş durumdayız ama son noktaya ulaşabildiğimizi söyleyemem.” diye konuştu. Modern psikoloji ve psikiyatrinin etki alanının bazı durumlarda sınırlı kaldığının altını çizen Prof. Yanık, buna örnek olarak mo-

dern psikolojinin bir insanın nasıl daha anlamlı bir hayat sürebileceği sorusunu cevaplamada yetersiz kalabileceğini gösterdi.

Aşk bir hastalık mıdır?

Prof. Yanık, modern psikolojinin resmî görüşüne göre duygunun, sevginin ve korkunun kökeninin beyinde olduğunu söyledi. Prof. Yanık, “Aslında modern psikoloji, beyni sadece rasyonel düşüncenin merkezi olarak görmüyor. Duyguları da beynin içinde var olan bir şey olarak görüyor. Bu yüzden diyelim ki aşk olmuş birinin beyninin değiştiğini görüyoruz.” şeklinde konuştu.

Prof. Şentürk ise aşkın, insanın biyolojisini etkileyen çok ağır bir ruh hâli olduğunu ve geleneksel ilm-i nefis anlayışında hastalık olarak kabul edildiğini söyledi. Aşkın II. Dünya Savaşı sonrası Hollywood tarafından yüceltilindiğini ve kutsandığını belirten Prof. Şentürk, “Hollywood tarafından kutsanan aşka bizim geleneğimizde aşk-ı humârî yani biyolojik aşk, cinsel aşk deniliyor ve bunun da psikolojik bir hastalık olduğu kabul ediliyor. Onun yerine eşref-i mahlûk olan insanı, Allah’ın yeryüzündeki halifesi olarak gören ve vazifelerini yerine getireceği, aklı devre dışı bırakmayan, cinsellik peşinde koşmaması, hayvanlarla aynı seviyeye indirmeyen daha üst bir aşk anlayışı ön görülüyor. Hem insana hem de Allah’a karşı böyle bir aşk anlayışının varlığı sağlıklı kabul ediliyor.” diye konuştu.

“İnsandaki temel çatışma nefis, akıl ve kalp arasındadır”

İlm-i Nefs ve Modern Psikoloji Diyalogda, “Nefsin Mertebeleri ile Akıl ve Duygu İlişkisi” de masaya yatırıldı. İlm-i nefse göre insandaki temel çatışmanın insanın nefsiyle, aklı ve kalbi arasında olduğunu be-

lirten Prof. Şentürk, “İslam medeniyetinde insan, çok katmanlı bir varlık olarak algılanıyor. Bedeni ve bilinci var. Bilincin üzerinde de ruh ve kalp veya nefis olarak isimlendirdiğimiz üçüncü bir katman daha söz konusu. Bu üçüncü katman da kendi içinde değişimlere uğruyor, onun da mertebeleri var. Dolayısıyla modern psikoloji anlayışına göre çok daha dinamik bir insan sureti ortaya çıkmış oluyor.” dedi.

Prof. Medaim Yanık ise akıl veya duygunun, psikolojinin zihin çalışmasındaki en temel meselelerden biri olduğunu vurguladı. Prof. Yanık, “Psikolojide şu an odak meselelerden birisi duygu. İnsan zihni çok katmanlı değil ama aynı zamanda basit bir yapısı da yok.” diye konuştu.

“Mutluluk: Arzuların tatmini mi terbiyesi mi?”

Prof. Dr. Recep Şentürk, “Mutluluğun nasıl olması gerektiği konusunda bir muğlaklık yok. Dünyanın en mutlu insanı Hz. Muhammed’dir (s.a.v.) ve Hz. Muhammed (s.a.v.) mutluluğun ne olması gerektiğinin somut modelini ortaya koymuştur. Bu noktada, modern mutluluk anlayışıyla, Peygamberimizin temsil ettiği ve toplumsal olarak da somut bir şekilde ortaya koyduğu anlayışın çok farklı olduğunu görmüş oluyoruz. İlm-i nefsin amacı, insanları mutlu etmektir diyebiliriz.” ifadelerini kullandı.

Prof. Dr. Medaim Yanık ise, uhrevi bir şey yaşamının mutluluğu arttırdığını, bu durumu modern psikolojinin de kabul ettiğini belirtti. Prof. Yanık, “Mutluluğun insan için önemli bir göstere olduğu kanaatindeyim. Mutluluğu ve mutluluğun içerdiği anlamları konuşmayı seven biriyim. Modern psikoloji manevi bir şey yaşamının mutluluğu arttırdığını kabul ediyor. Modern psikoloji dürtülerin kontrolü konusunda ilm-i nefsten çok farklı değil.” şeklinde konuştu.

AÇIK MEDENİYET GAZETESİ

YIL: 1 SAYI: 5 MART 2018 ISSN 2602-2699

açık medeniyet

Fikrî Bağımsızlık | Intellectual Independence | الاستقلال الفكري

Açık Medeniyet Gazetesi, İbn Haldun Üniversitesi'nin aylık yayınıdır.

İBN HALDUN ÜNİVERSİTESİ

ADINA İMTİYAZ SAHİBİ
Prof. Dr. Recep Şentürk

GENEL YAYIN YÖNETMENİ
Hakkı Öcal

YAYIN KOORDİNATÖRÜ VE
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ
Muhammed Akaydın

YAYIN KURULU

Recep Şentürk
Fahrettin Altun
Hakkı Öcal
Halil Berktaş
H. Hümeysra Şahin
İsmail Erkam Tüzgen
Muhammed Akaydın
Talha Köse

EDİTÖRLER

Gökhan Gökçe
Meryem Betül Kılavlı
Hazem Fayek Jouda
Enes Yalman
Merve Aktar
FOTOĞRAF EDİTÖRÜ
Tevhid Yeni

TASARIM

Lokomotif C.A.
Ersin Şahin
KREATİF DİREKTÖR
Ali Vefa

REKLAM

Abdulkadir
Alemdar
0212 692 02 12
0541 234 34 25

Nüfus hizmetleri kanununda dikkat çeken değişiklikler

ALİ DEMİRBAŞ *

Nüfus Hizmetleri Kanunu¹ (NHK), 19.10.2017 tarih ve 7039 sayılı Kanun² ile birtakım değişikliklere uğramıştır. Söz konusu değişikliklerden dikkat çeken hususlar aşağıda maddeler halinde zikredilmiştir:

- Çocuğa konulacak ad, üç adı geçmemelidir ve kısaltma barındırmamalıdır (NHK 15 V).
- Bakanlık, il ve ilçe müftülerine de evlendirme memurluğu yetkisi ve görevi verebilir (NHK 22 II).
- Babalığa hüküm kararı ile babaları arasında soybağı kurulan çocukların babalarının soyadını almaları hususu, tanınan çocuklarda olduğu gibi açık kanuni düzenlemeye kavuşmuştur (NHK 28 IV).
- Nüfus kayıtlarına ilişkin düzeltme davalarında haklı sebeplerin bulunması hâlinde aynı konuya ilişkin düzeltme yapılması hâkimden istenebilir (NHK 36 I b).
- Kişiler, kendilerine ve alt ya da üst soylarına ait nüfus kayıt örneklerini, kendilerine ve ergin olmayan çocuklarına ait yerleşim yeri belgelerini e-Devlet kapısı üzerinden sorgulayabilir; sonucunu fizikî veya elektronik ortamda ilgili mercii verebilir. Ayrıca, e-Devlet kapısı üzerinden alınan belgeler, nüfus müdürlüklerinden alınan belgelerle aynı hukukî değere sahiptir (NHK 44 V).
- Adres bildirim, kişilerin yazılı beyanı esasına dayanır; şahsen yapılabileceği gibi güvenli elektronik imza ile de yapılabilir; nüfus müdürlüklerine veya dış temsilciliklere yapılır; zorunlu olarak yirmi iş günü içinde yapılır; vekâletname ibraz etmek suretiyle yapılabileceği gibi yerleşim yeri ve diğer adresi aynı olan ailenin ergin fertleri tarafından da birbirlerinin yerine yapılabilir. Adres beyanında şüphe edilmesi hâlinde teyit mahiyetinde bilgi ve belgeler

istenebilir (NHK 50).

- Boşandığı eşinin soyadını kullanma izni alan kadının evlenmeden önceki soyadını kullanmak istemesi, eşinin soyadı ile birlikte önceki soyadını da taşıyan kadının bu sefer sadece eşinin soyadını kullanmak istemesi hâllerinde artık mahkeme kararı gerekmeksizin nüfus müdürlüğünce gerekli işlem yapılır (NHK ek madde 3).
- Soyadı Kanununun üçüncü maddesine aykırı soyadları³ ile yazım ve imla hatası veya düzeltme işareti kullanılmamasından kaynaklanan anlam değişiklikleri bulunan ad ve soyadları, mahkeme kararı gerekmeksizin il veya ilçe idare kurulunun vereceği kararla bir defaya mahsus olmak üzere değiştirilebilir. Bunun için kişinin iki yıl içinde yerleşim yerinin bulunduğu nüfus müdürlüğüne yazılı olarak başvurması gerekir. Soyadı değiştirilen erkek ise kendisi ile birlikte varsa karısının ve müracaat tarihinde ergin olmayan çocuklarının da soyadları düzeltilir. Soyadı değiştirilen kadın ise kendisi ile birlikte varsa ergin olmayan evlilik dışı çocuklarının da soyadları düzeltilir (NHK geçici madde 8).

Dip notlar:

¹ 25.4.2006 tarih ve 5490 sayılı "Nüfus Hizmetleri Kanunu" (RG 29.4.2006, Sayı: 26153).

² 19.10.2017 tarih ve 7039 sayılı "Nüfus Hizmetleri Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun" (RG 3.11.2017, Sayı: 30229).

³ 21.6.1934 tarih ve 2525 sayılı "Soyadı Kanunu" m.3: "Rütbe ve memuriyet, aşiret ve yabancı ırk ve millet isimleriyle umumî edepelere uygun olmayan veya iğrenç ve gülünç olan soyadları kullanılamaz." (RG 2.7.1934, Sayı: 2741).

* İbn Haldun Üniversitesi Hukuk Fakültesi Öğretim Üyesi.

The Turkish president held private meetings with President Mohamed Ould Abdel Aziz.

Erdoğan emphasizes cooperation with Africa

President Recep Tayyip Erdoğan's visit to Africa once again emphasized Turkey's dedication to sustaining economic ties with the continent. The economic and commercial agreements made during this visit will produce lucrative results for both African and Turkish partners.

Turkey wants to walk with Africa, President Recep Tayyip Erdoğan stated at the end of his five-day tour in Africa. "We want to walk with Africa while a new world order is being established" Erdoğan tweeted. He further added that Turkey will strengthen brotherhood with African countries while reinforcing cultural and trade relations. Erdoğan said, "We love Africa and our African brothers without any bias."

The economic relationships between Turkey African countries flourished and evolved over the last ten years, with growing investments that are contributing to the continent's development.

President Recep Tayyip Erdoğan's latest visits to Algeria, Mauritania, Senegal and Mali demonstrated Turkey's political and economic commitment to the continent. The commitment does not rely on unilateral benefits, and is based on a win-win approach. A number of agreements in trade, agriculture and energy were signed during the Turkish President's latest tour.

More concrete results

In the context of increasing Turkish commitment to Africa, President Erdoğan's most recent visit delivered concrete results while also laying the groundwork for numerous prospective projects.

The purpose of Erdoğan's first stop to Algeria was to express dedication to expediting the process to achieve greater bilateral trade, which currently stands at around \$3.5 billion. The two countries signed an energy deal during the Turkey-Algerian Business Forum in order to raise existing trade volume to \$5 billion in the short term and to \$10 billion in the long term.

On the second leg of his tour, Erdoğan stopped over in Mauritania for a day, marking the first visit by a Turkish president to the country. The Turkish president held private meetings with President Mohamed Ould Abdel Aziz, and attended a business forum during his time there. The two countries signed seven agreements in agricultural, energy, fisheries and tourism cooperation, as well as an agreement on the mutual protection and encouragement of investments. Diplomatic and political agreements were also signed.

Senegal and Mali

Turkish businesspeople accompanying President Erdoğan to Senegal signed three deals worth \$581.8 million. Mali was the last stop on the President's trip to West African nations. The President and his delegation, including 200 Turkish businesspeople, discussed cooperative and investment opportunities with government officials and businesspeople from Malian agriculture, energy, and infrastructure sectors.

The President's visit to the country is expected pave the way for Turkish investors.

“İstiklal Marşı, yeniden dirilişin marşıdır”

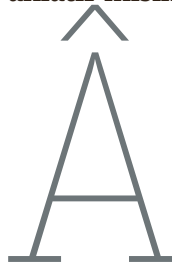
Mehmet Âkif Ersoy... İstiklal Marşı'nın yazarı, “millî şair”, düşünür, siyasetçi, baytar ve daha pek çok şey söylenebilir Âkif için. Mehmet Âkif'e göre medeniyetin gerçek kaynağı, Müslüman Doğu'dur. Ona üstünlüğünü kaybettiren ise asırlardır süren “cehalet, yozlaşma, sabırsızlık, tembellik ve kendine güvensizliktir.” Batının geldiği medeniyet seviyesine ulaşmak ve İslam birliğini sağlamak en büyük amacıdır Âkif'in... İslam toplumlarının geri kalmasını; İslam ülkelerindeki edebiyatın halka değil, aydınlara seslenmesine bağlar. O nedenle millî mücadele yıllarında topluma vaazlar verir, yerli ve millî olmanın önemini anlatır. İşte Âkif, böylesi bir dönemde yazar İstiklal Marşı'nı... Hatta o şiiri en ünlü eseri Safahat'a dahi almaz ve Türk milletine armağan eder. Âkif, bir de Kur'an-ı Kerim mealini yazar... Ama vasiyet eder, “Yakın!” diye. Yıllar sonra o mealin bir kısmı bulunur, basılır ve büyük ilgi görür. İstiklal Marşı'nın millî marş olarak kabul edilmesinin yıl dönümünde Mehmet Âkif Ersoy'u, düşüncelerini, edebiyatını ve Kur'an-ı Kerim mealini, mealini yayıma hazırlayan İbn Haldun Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Recep Şentürk ile konuştuk...

RÖPORTAJ:
MUHAMMED AKAYDIN, GÖKHAN GÖKÇE

FOTOĞRAFLAR:
TEVHİD YENİ

Hocam, Mehmet Âkif Ersoy İstiklal Marşı'nı hangi koşullarda, hangi duygularla yazdı? O dönemi bize anlatır mısınız?

Âkif'in, İstiklal Marşı'nı yazdığı dönem, insanların ye'se kapılmak üzere olduğu ve artık tamamen mağlup psikolojisine girdikleri bir dönemdi. Korku ve ümitsizlik her yere hâkimdi. Onun için, İstiklal Marşı'na "Korkma!" diyerek başladı Âkif. İstiklal Marşı bir nevi ümit marşıdır. Yeniden dirilişin marşıdır. Ve realist insanlar, "silahımız yok, karşı taraf güçlü" derken; Âkif, "Hakkıdır Hakk'a tapın milletimin istiklal" diyerek, Allah'a imanın en büyük güç olduğunu ve bu iman sayesinde, bizim en güçlü devletlere dahi karşı gelebileceğimizi, en zor şartları bile aşabileceğimizi söylüyor ve bu mesajı Türk milletine veriyor. Yani İstiklal Marşı, Türk tarihinin en karanlık, en ümitsiz, en dibe vurmuş noktada yazılmış bir şiir. O dönemin psikolojisini tamamen yansıtıyor. Adeta o psikolojiyi yırtmak için bir çığlıktır İstiklal Marşı. Elhamdülillah o tesiri de gösteriyor. Ve Âkif'in "Korkma, sönmez!" dediği ocak, gerçekten de sönmüyor. Bugün de aynı ocak yanıyor aslında. Bu da Âkif'in bu milleti ne kadar iyi tanıdığının, iman gücünün her engeli aşabileceği konusundaki ifadesinin ne kadar doğru olduğunun tarihi bir ispatı olarak görülebilir.

Sizce, bir Arnavut olan Âkif'in "vatan şairi" olarak anılmasının nedenleri nelerdir? Âkif, ne kadar yerli ve millî?

Âkif, yüzde yüz Arnavut, yüzde yüz yerli, yüzde yüz Müslüman bir insandır. Said Halim Paşa, "Müslümanın vatanı İslam'ın yaşandığı yerdir." der. Dolayısıyla bizim vatanımız

İslam'ın yaşandığı yerdir. Vatandaşlarımız da İslam'a saygı duyan ve benimseyen insanlardır. Dolayısıyla biz yaşananlara, "Nasyonalist" ve "kafatasçı" bir açıdan yaklaşamayız. Hz. Peygamber'den (a.s.) tevarüs ettiğimiz anlayışa göre, bütün Müslümanlar bizim dinimizde kardeşimizdir. Bütün insanlar Âdemiyette kardeşimizdir. Hristiyanlar da İbrahimiyyette kardeşimizdir. Âkif, bu İslam milletinin öz ve öz bir üyesidir. İslam milletinin üyesi olmak asla ve kat'a insanların kavmiyetlerini reddetmeyi gerektirmez. Bu düşünüş şekli, modern dönemde ortaya çıkarılmış sahte bir ikilemdir. Bizi birleştiren şey, etnik bir paydaş değil; medeniyet, din ve kültür paydaşıdır.

Âkif'in en kıymetli eserlerinden birisi malumunuz Safahat'tır. Safahat'ı günümüze uyarlamanızı istesek neler söyleyebilirsiniz?

Âsım'ın neslinde sembolik bir anlatım vardır. Âsım ideal bir Müslüman genç sembolüdür. Batı'yı taklit etmeyen, kendi değerleriyle barışık olan bir gencin sembolüdür. Ve İslam'ı içinde yaşadığımız modern dünyada temsil eden ve uygulayan bir gencin sembolüdür. Tabii Âsım'ın nesli, o dönemde Batı'yı taklit modasına uymuş olan gençlere bir ih-

"İbn Haldun Üniversitesinin amacı fikrî istiklale sahip Âsım'ın neslini yetiştirmektir."

tar olarak, onları doğru çizgiye çekmek için Mehmet Âkif'in inşa ettiği bir tasavvurdur. Bu tasavvur hâlen gerçekliğini koruyor. Çünkü o dönemdeki ikilemelerimizle, o dönemdeki meydan okumalarımızla ve mücadelemizle, günümüzdeki meselelerimiz özünde aynı. Günümüzde de biz Âsım'ın neslini yetiştirmek için çalışıyoruz. İbn Haldun Üniversitesinin amacı da, fikri istiklale sahip Âsım'ın neslini yetiştirmek. İstiklal Marşı dediğimizde, "istiklalden" ne kastettiğini çok iyi anlamamız gerekiyor. Mehmet Âkif sadece "siyasî istiklal" kastetmedi. Nitekim Âkif, Türkiye'nin siyasî istikrar kazandıktan sonra, fikrî istiklalini kaybettiğini görüyor ve bundan rahatsız oluyor. Siyasî istikrarını kazanan Türkiye; fikrî istiklalini, kültürel istiklalini kaybediyor. İşte o dönemde Mısır'a gidiyor. Ancak orada iki rivayet var; acaba Âkif kendi isteğiyle mi Mısır'a gitti yoksa birileri mi gitmesini istedi? İki de olabilir. Çünkü Türkiye'de olup bitenlere rıza gösterdiğini zannetmiyorum. Bir ülke siyasî olarak sömürge hâline geldiye, o ülke bağımsızlığını kaybetmiş demektir. Bir ülke teknoloji ürünlerini üretilmiyorsa, o ülke teknolojik olarak bağımlı bir ülkedir. Yine aynı şekilde bir ülke fikir üretilmiyorsa, fikirleri ithal ediyorsa, o ülke de fikren bağımlı bir ülkedir. İşte maalesef, Türkiye, "Batılılaşma", "modernleşme", "aydınlanma" diye isimlendirilen bir süreç içerisinde fikren Batı'ya bağımlı hâle getirildi. Batı'yı taklit etmek bize ilerleme, modernleşme ve çağdaşlaşma şeklinde sunuldu. Aslında Batılılaşma olarak takdim edilen bu süreç, Türkiye'nin Batı'ya fikren bağımlı kılınması sürecidir.

Birçok kişiye Mehmet Âkif sorulduğunda, cevap, "İstiklal Marşı'nın şairi" olarak gelir. Ama Mehmet Âkif'in Safahat'ı ve İstiklal Marşı dışında birçok eseri var. Bunlardan biri de Kur'an-ı Kerim meali. Bunu da Mısır'da neşreder. Uzun yıllar bu mealin yakıldığı, yok edildiği söylendi. Ama bir baktık ki, mealin bir kısmı yayımlanmış, onu da siz yayımladınız. Bunun hikâyesini anlatır mısınız bize?

Aslında Âkif'in mealinin tarihi, Türkiye'deki din ve devlet ilişkilerinin tarihiyle örtüşür. Yani mealin tarihi üzerinden, Türkiye'deki din-devlet ilişkileri okunabilir, analiz edilebilir. İşte mealin sipariş edildiği ilk dönem, Türkiye Cumhuriyeti'nin İslam fikriyatı üzerine kurulduğu bir dönem ve insanlar Kur'an-ı Kerim'i daha iyi anlasınlar diye samimi bir düşünceyle bir meal, bir Türkçe tefsir ve bir Türkçe hadis kitabı yazdırılması kararı veriliyor. TBMM tarafından bu finanse ediliyor ve Diyanet İşleri Başkanlığına bu görev veriliyor. Bu, İslam'la barışık ve İslam'ı teşvik eden bir dönem. Sonra ikinci dönemde, bu mealin Türkçe Kur'an olarak resmen benimsenmesi gibi bir yaklaşım ortaya çıkıyor. Ve bir Türk İslam'ı inşa edilmesi gibi bir

siyaset benimseniyor. Buna da laiklik deniliyor. Hâlbuki laikliğin böyle bir şeyle alakası olamaz. Laiklik, din inşası değildir; din ve devletin birbirinden ayrılması, dinin bağımsız olmasıdır. Hâlbuki burada dini şekillendirmek isteyen, dinin ne olması gerektiğini belirleyen bir otoriter yaklaşım söz konusu. Sonra bir üçüncü dönem geliyor. Bir rahatlık dönemi. Ama tabii gelgitler yaşanıyor sürekli. 1970 darbesinde tekrar Türkçe Kur'an, Türkçe ezan gündeme geliyor.

Sonra Türkiye daha demokrat, daha özgür bir aşamaya giriyor. Bütün bu olaylar mealle olan dönemler. Mealın yakıldığı tarih 1960, ihtilal döneminde. O dönem ihtilali yapanların tekrar Türkçe ibadet, Türkçe Kur'an, Türkçe ezan gündeme getirmeleriyle, Âkif'in meali emanet ettiği İhsan Efendi ve oradaki diğer Türk Müslümanlar telaşa düşüyor. Ve yakıyorlar meali. Tabii yaktıkları bir nüsha ve en fazla iki tane nüshayı yakıyorlar. Fakat meal 25 senede yazılıyor. Sonra bir 25 sene bekliyor. Neredeyse 50 yıllık bir zaman içerisinde tek bir nüsha olduğunu düşünmek doğru olmaz. Mutlaka ondan istinsahlar edinmiştir. Mehmet Âkif'in kendisi farklı nüshalar çıkartmıştır veya gelen arkadaşları ve dostları ondan farklı nüshalar elde etmişlerdir. Nitekim en son yayımlanan bir nüsha var. Elmalılı Hamdi Yazır'a kendi eliyle yazıp gönderdiği nüsha. Bunun içerisinde iki cüzün Türkçeye tercümesi var. Demek ki dostlarına ve arkadaşlarına bunu göndermiş. Ama bunların şu anda nerede olduğunu kimse bilmiyor. Bu mealin daktilo edilmiş nüshası yaklaşık 25 yıldan fazla bir zaman önce elime geçmişti. Bana Mustafa Runyun'un oğlu olan arkadaşım Ali Yahya Runyun verdi. Bir süre bekledikten sonra, çeşitli kişilerle istişareler, istihareler yaptık. Hayrettin Karaman hocamızla, Raşit Küçük hocamızla, Hasan Kamil Yılmaz hocamızla görüştük. Bana, "Artık bunları yayımlamalısın, yayımlamazsan mesuliyeti senin olur hatta vebal altında kalırsın!" dediler. Ve biz de yayımladık, elhamdülillah. Yayımlarken de çok ciddi çalışmalar yaptık. Mehmet Âkif'in daha önce Sırat-ı Müstakim'de yayımlanmış olduğu Kur'an-ı Kerim tercümelerini dipnotlarda verdik. Yani insanların daha önceki ile mukayese yapabilmeleri için bir nevi edisyon kritik hâlinde yayımladık. Bizim yayımladığımız meal, Âkif'in daha önce yaptığı Kur'an tercümeleriyle yüzde 80-90 örtüşüyor. Sadece biraz sadeleşme yapılmış. Örneğin Âkif, "-dır" eklerini kaldırmış. Daha önce "Allah büyüktür" diyorsa, bu mealde "Allah büyük" demiş. Çünkü Mehmet Âkif'in amacı, halkın bunu anlayabilmesi. Cumhuriyet tarihimiz ne yazık ki gençlere Kur'an-ı Kerim'i unutturma, milletin Kur'an'la ilgisini kesme çabası içinde olanlarla; Kur'an'ı unutturmama, milletin ve gençlerin Kur'an'la ilişkisini sağlamlaştırma mücadelesi veren iki grubun çatışma tarihi olarak görülebilir.

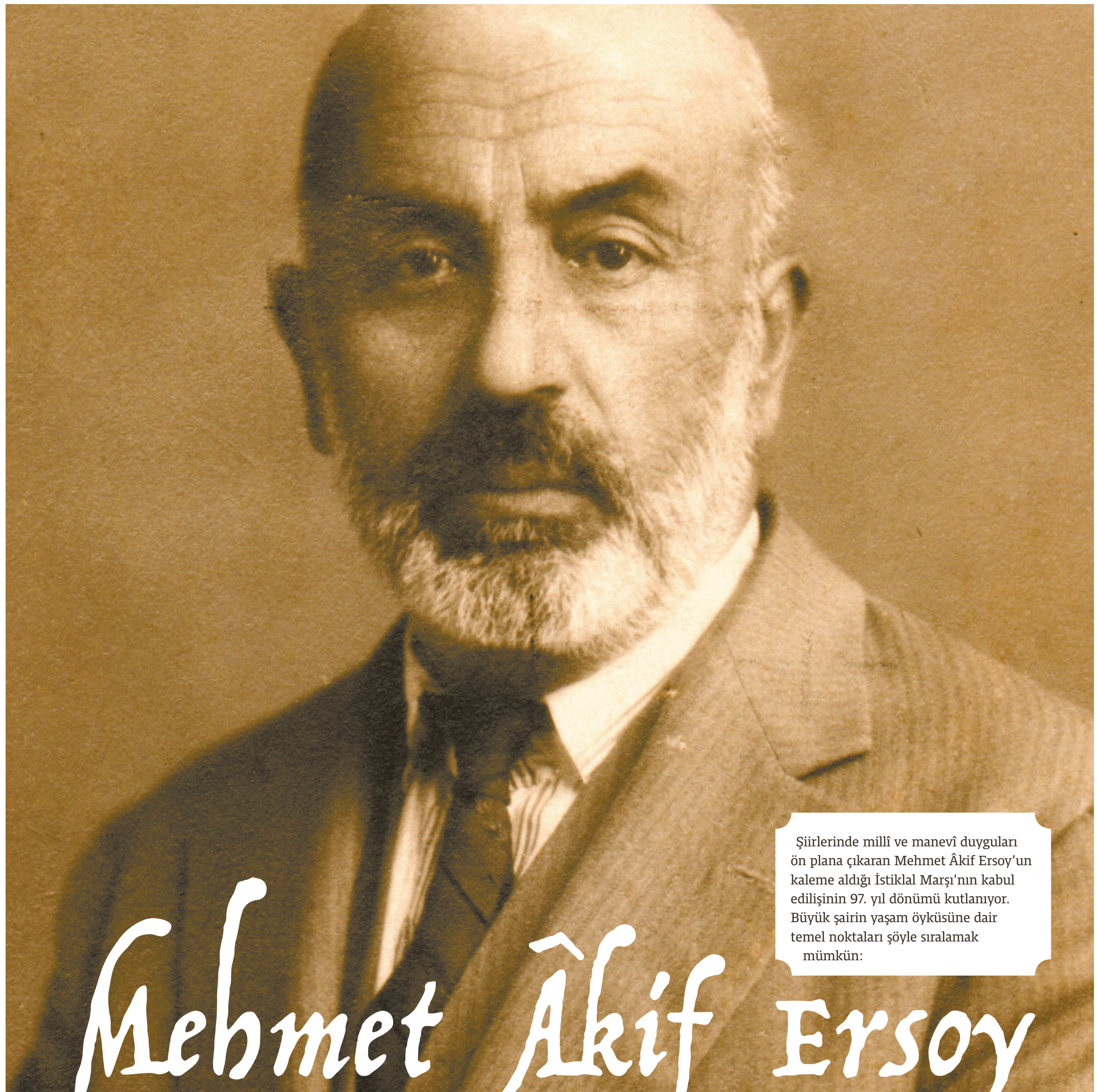
Meal yayımlandıktan sonra bir sempozyum yapıldı. Ve sempozyumun adına da "Direnen Meal" dediniz. İnsanların Kur'an'dan uzaklaştırılmasını isteyenlere karşı bir duruşu mu ifade ediyor bu isim?

Bu meal hem Âkif'in direnişi hem mealin direnişi hem Kur'an'ın direnişi hem de Ümmet-i Muhammed'in direnişi... 20. yüzyıl Müslümanlar için bir direniş yüzyılıdır. Endonezya'dan, Malezya'ya, Hindistan'dan Cezayir'e, Balkanlar'dan, Kafkaslar'a kadar Müslümanların direniş yüzyılıdır 20. yüzyıl. Ve bu direniş hâlâ devam ediyor. Küresel emperyalizm tarafından teslim alınamayan bir Ümmet-i Muhammed var ve bu mücadele hâlen devam ediyor. Âkif'in şaheseri mealidir. Mealî düzgün yazabilmek için şiir yazmayı bırakmış. Yani şairliği terk etmiş. Bu tabii Mehmet Âkif için, bir şair için çok büyük bir fedakârlık. Ve bir şaheser olarak bu mealî ortaya çıkarmış. Ama daha sonra bakıyor ki mealin Türkçe ibadete alet edilme gibi bir tehlike söz konusu. O zaman diyor ki, bu mealî böyle bir tehlike görürseniz bunu yakabilirsiniz.

Son olarak neler söylemek istersiniz?

Bu mealin lansmanını yaptığımızda Hayrettin Karaman hocamız, bundan sonra meallerle ilgili araştırma yapılırken, "Âkif mealinden önce" ve "Âkif mealinden sonra" diye yazılıp konuşulacak ifadesini kullanmıştı. Gerçekten de bu meal bir dönüm noktasıdır. Meal yazım tekniği, Kur'an'ı Türkçeye tercüme etme metodu noktasında bir dönüm noktasıdır. İnşallah meal yazarlar bu mealî hesaba katıp ona göre değerlendirmelerini yaparlar.

İstiklal Marşı denildiğinde, istiklalden ne kastedildiğini çok iyi anlamamız gerekir. Mehmet Âkif'e göre istiklal, sadece siyasî istiklal değil; aynı zamanda fikrî istiklaldir.

Şiirlerinde millî ve manevî duyguları ön plana çıkaran Mehmet Âkif Ersoy'un kaleme aldığı İstiklal Marşı'nın kabul edilmesinin 97. yıl dönümü kutlanıyor. Büyük şairin yaşam öyküsüne dair temel noktaları şöyle sıralamak mümkün:

1873	1882	1888	1889	1893	1898	1908	1920	1921	1936
20 Aralık'ta dünyaya geldi. Babası "Ragîf" adını verdi ama telaffuz zorluğundan dolayı annesi ve arkadaşları ona "Âkif" ismiyle seslendi.	Fatih Merkez Rüştiyesinde ortaöğrenimine başladı. Şiir merakı rüştiye yıllarında başlayan ve şiir kitaplarına yönelen Mehmet Âkif'in okuduğu ilk manzum eser "Leyla ile Mecnun" oldu.	Babasını kaybetti.	Ailesi, büyük Fatih yangınında evlerinin yanmasıyla yoksulluğa düştü.	Ziraat ve Baytar Mektebinin baytarlık bölümünü birincilikle bitirdi. "Hazine-i Fünun" mecmuasında bilinen ilk matbu eseri yayımlandı.	"Tophane-i Amire" veznedarı Mehmet Emin Beyin kızı İsmet Hanımla evlendi. Üç kız ve üç erkek çocuğu olan Mehmet Âkif'in dördüncü oğlu henüz bir buçuk yaşındayken vefat etti.	İkinci Meşrutiyetin ilanı ile neşriyat âlemine girdi.	Burdur Mebusu olarak Birinci Büyük Millet Meclisine seçildi.	Ankara Tâceddin Dergâhına yerleşti. Yazdığı İstiklal Marşı, 12 Mart'ta milli marş olarak kabul edildi.	Uzunca bir süre Mısır'da yaşayan ve orada Türkçe dersleri veren Ersoy, tedavi için İstanbul'a döndü. 27 Aralık'ta Beyoğlu'ndaki Mısır Apartmanında vefat etti.

Local court in Belgium rules against headscarf ban in schools

A local court in Belgium ruled that a headscarf ban in local schools is against religious freedom.

The parents of 11 students took action against a ban on headscarves at Flemish schools in the Maasmechelen region.

The court said that it took into account provisions listed in the European Treaty on Human Rights and decided that all E.U. countries should allow its citizens the freedom to practice their religion.

The court ruling does not cover the general headscarf ban in Flemish schools in the region, but allows the 11 students to wear headscarves in

their schools after a period of 30 days, once the ruling comes into effect. Coşkun Beyazgül, the general manager of the Belgium Diyanet Foundation, which is linked to Turkey's Presidency of Religious Affairs, said that the agency also took part in the case in the effort to support the students. He said that the court ruling will set an example for future court cases in the country. In 2015, Belgium's Flemish Community Education Authority banned headscarves in state-run Flemish schools.

"مجرد توضيح"... فلسطينيات يقاومن بفن الأركت

الفنانة ميساء أبو عرمانة وإبداعاتها في فن الأركت

عالمك الخاص". وهي كلمات توحى بالمقاومة على صعيد الذات والمجتمع والوطن للمرأة والرجل وكل فئات المجتمع، وتتشابه مع عبارات أخرى نحتت بالخشب باللغتين العربية والإنجليزية مثل "لا أحد يستطيع تدمير أحلامك، قاتل من أجل ما تريد، لا تتنازل أو تستسلم، الحياة جميلة". من أعمال معرض "دون توضيح" وعلى أوتار الخروج من شرنقة الانكسار والولوج إلى حالة الانتصار، عزفت الفنانة الثلاث سيمفونية إبداعهن، ليعبرن عن قدرة شعبهن على المواجهة متجسدا في المرأة الأكثر نجاحا بالخروج من قمقم القيود إلى فضاء الحرية.

ومثلما أظهرت الفنانة ميساء قدرة على المزج بين الكلمات وبين المجسمات الخشبية، سواء من حيث الألوان أو التصميم، برعت زميلاتها المشاركات بالمعرض في استخدام الرموز والأشكال الموحية بالتحدي للانتقال من واقع غزة القائم إلى سعة الحياة الرحبة، وإن كان بإبراز المرأة كحاملة للواء صناعة الحياة. وهذه معاني عبرت عنها لوحات متعددة، ومن بينها لوحة ثلاثية تظهر فيها المرأة وهي تحمل طيور الحرية بين يديها، وتخوض غمار الحياة كسمكة في بحر، بينما تخرج منتصرة وقد حولت آمالها إلى حقيقة بعد نفخها بصدف البحر.

صعوبات وعوائق

وإضافة إلى جماليات فن الأركت البارزة بلوحات المعرض، فقد أدت الإضاءة الخافتة والموسيقى الهادئة وبياض الجدران المثبت عليها اللوحات، دورا في اكتمال التعبير عن مضامين اللوحات عبر إظهار بعض الألوان والخطوط والمنحنيات الخشبية، بحسب الفنانة فرجت أبو سمرة.

ورغم قدرة الفنانة الفلسطينية وزميلاتها على التحليق بلوحاتهن الخشبية لعنان السماء، فإنهن يتعثرن بتحقيق آمالهن بعرض تجاربهن في معارض خارجية لواقع حصار غزة، رغم تحديات حياتية وفنية واجهنها خلال إعدادهن لهذا المعرض وفق مشرفهن

الفنانة التشكيلية فرجت أبو سمرة أمام بعض أعمالها

يتربص بها.

تطلع للحرية

ولأنها حكاية المرابطات مع أولى القبلتين، فقد كان التعبير عنها بلوحة رئيسية منفردة بخلاف بقية قصص المرأة المواجهة لل صعوبات والمعبر عنها بلوحتين أو ثلاث

امرأة صامتة الروح منقسمة الجسد من أعلى الرأس إلى أخمص القدم، تتحرك ببطء فتجلس على الأرض لتتكلم مع نفسها عن الحرية والتفائل والحب والسلام، فيظهر نصفها ناطقا والآخر صامتا، ثم تنتفض في وجه واقعا وتنطلق بوجهها البسام، مرتدية كوفية ومحولة قيودها إلى عقد تزين به رقبتها.

حكاية امرأة تحدث قيود الواقع وانتقلت من الصمت إلى الكلام فالانطلاق، تُختصر في ثلاث لوحات جمعت بلوحة واحدة في قالب فني وعبر مكونات لونية وخشبية، عرضت في معرض "مجرد توضيح" لفن الأركت (فن يستخدم الخشب) المنعقد بالمعهد الثقافي الفرنسي بغزة.

وبصور الجمال ذاتها والإبداع المتجاوز لحدود الحرفة إلى الفن، برزت مكونات المعرض بين الأشكال الخشبية المربعة والمستطيلة المرتبطة ببعضها بزوايا قائمة ومستديرة، وبين اللونين الأبيض والبني بدرجاته، بهدف تجسيد معاني اللوحات بسهولة ويسر ومن دون الحاجة إلى توضيح كما هو اسم المعرض.

وتجسد لوحة المرأة معصوبة الجبين غاضبة الوجه جزءا من ملامح المرابطة المقدسية وهي تقف بجسدها سدا منيعا بين جنود احتلال مدججين بالسلاح وبين المسجد الأقصى، وحلقت بروحها نحوه كطيور تحوم حول فلذات أكبادها لتحميهم من عدو

الفنانة التشكيلية فرجت أبو سمرة أمام بعض أعمالها

تجمع في إطار واحد، لتتوج الحكاية بأن "الوجود مقاومة" وفق صاحبة اللوحة الفنانة ميساء أبو عرمانة.

وبينما أبرزت الفنانة ميساء قوة شكيمة المرأة المقدسية بأن مجرد بقائها صامدة بعاصمة فلسطين يشكل مقاومة بوجه الاحتلال، لم تغفل طرح بدائل أمام النساء المتطلعات للحرية عبر ثلاث مجموعات خشبية أخرى تضم كل واحدة منها ثلاث لوحات تدور في فلك "حرر ذاتك واصنع

الفني إيداد الصوالحي.

فمجرد الحديث عن الفنون الجميلة، خاصة فن الأركت محدود الانتشار في واقع غزة، يبدو شيئا غريبا بحسب المشرف الفني، لا سيما أن الناس بحاجة إلى أساسيات الحياة قبل مذهب بغذاء الروح من الفن والإبداع، وهذا بحد ذاته يعد تحديا وفق تقديره.

وبموازاة تأكيد المشرف الفني أن هذه العوائق وغيرها كنعق المواد الخام وانقطاع الكهرباء لم يكن حائلا أمام الإنجاز، فإنه يثني على مبدعي فن الأركت بغزة، خاصة أن إنتاجهم وصل لرؤساء دول ومسؤولين كبار وغيرهم بنحو ثمانين دولة حول العالم.

ولأن الفنانة نجحن في تحدي صعوبة المادة (الخشب) بليونته الخيوط والتوظيف الأمثل للمكونات، وفق المحاضر بكلية الفنون الجميلة بجامعة الأقصى علي الشيخ أحمد، فإن أعمالهن المنتجة باحترافية عالية قادرة على العرض والمنافسة عالميا.

ويؤكد المحاضر الفلسطيني أن الفنانة طرحن موضوعهن بمفهوم عالمي وبأشكال غير تقليدية، لمخاطبة المتلقي إبداعيا وفنيا بنفس الوقت، ومنحه إحياءات بإيقاعات التنوع من خلال الأشكال والمساحات والخطوط وفق وصفه.

* نقلا عن الجزيرة الثقافية

Faize ve faize dayalı sisteme alternatif araçlar üretmeliyiz

.....
ÇETİN ALİ DÖNMEZ *

Bir önceki yazımda hatırlarsanız bir aydan kısa vadeli kâr payı konusunu ele almış ve alternatif bir öneride bulunmuştum. Önceki yazımı okumayanlar için kısaca açıklamam gerekirse, bankada ne kadar parayı ne kadar süre ile tuttuysanız, buna karşılık bankanın da size kâr payı ödemek yerine, belli bir tutarda eksi bakiyeyi belirli bir süre ile faiz ya da kâr payı almadan kullanmanıza dayanan bir sistemdi önerdiğim. Önceki yazımın devamı olarak bu yazımda da özellikle gecelik repo işlemlerine alternatif bir faizsiz enstrümanı el almak istiyorum. Söz konusu ürün, oldukça istikrarlı seyreden köprü ve otoyol gelirlerinin gecelik bazda satılması esasına dayanıyor. Faiz konusunda hassas olan vatandaşlarımıza köprü ve otoyol gelirlerinin gecelik bazda satılması hâlinde hem faize dayalı olmayan bir yatırım enstrümanı

sunulmuş olur hem de bu türden yatırımcıların parasını dövize yatırmalarına karşılık bir alternatif geliştirilmiş olur. Bu yöntemle ne kadarlık bir yatırım tutarına hitap edilebileceğini de kısaca aşağıdaki şekilde hesaplayabiliriz. Karayolları Genel Müdürlüğü köprü ve otoyol gelirlerini aylık olarak web sitesinde yayınlamakta. Fatih Sultan Mehmet ve 15 Temmuz Şehitler Köprüsü aylık gelir toplamı 32-33 milyon TL civarında, otoyol gelirleri de 90-100 milyon TL civarında. Toplam satışa konu gelir aylık 130-135 milyon TL civarında. Bu da günlük bazda yaklaşık 4,5 milyon TL civarında gelir anlamına geliyor. Bu gelirin repo işlemine benzer şekilde gecelik satıldığını düşünelim. Günlük 4,5 milyon TL gelir karşılığında toplanabilecek paranın büyüklüğünün hâlen gecelik faizlerin %12 civarında olduğundan hareketle yaklaşık 13-14 milyar TL civarında olacağı kolaylıkla hesaplanabilir. Böylece, elinde örneğin 10 bin TL olan bir vatandaşımız bu parayı devlete bir geceliğine borç vermesi hâlinde gecelik bazda yaklaşık %12 civarında seyreden bir gelire kavuşmuş olacak, elde edilen gelir yüzdesi köprü ve otoyolların kullanımına göre bazen %11, bazen %12, bazen de %12,5 olabilecek, dolayısıyla gerçek anlamda önceden getirinin belli olmadığı İslamî bir enstrümana kavuşmuş olacağız. Benzer uygulamalar genişletilebilir; örneğin vergi gelirlerinin bir kısmı gecelik kâr payı işlemlerinin konusu hâline getirilebilir. Burada

bir önemli konuya da dikkat çekmek istiyorum. Faiz konusunda hassas olan vatandaşlarımıza hitaben çıkarılan sukuk benzeri enstrümanlarda en büyük problem ikinci el piyasadaki likidite problemidir. İhraç sonrasında ikinci el piyasalar yeterli derinliğe sahip olmadığından bireysel ve kurumsal yatırımcılar İslami ürünlere ilgi duymamaktadır. Örneğin köprü ve otoyol gelirleri sukuk şeklinde ihraç edilse -varsayalım 5 yıllık ihraç edilse- muhtemelen ya yeterli talep gelmez ya da talep gelse bile ikinci el piyasanın yeterince likit olmayacağı öngörüsü nedeniyle getiri beklentisi yüksek olur. Türkiye Varlık Fonunun kuruluş amaçlarından bir tanesinin de İslamî enstrümanların ikinci el piyasasına likidite sağlamak olduğunu düşünüyorum. Bu konu son derece önemlidir, ikinci el piyasayı yeterince likit hâle getirebilirsek İslamî ürünlerin ihracı kolaylaşır. Böylece altyapı yatırımlarının finansmanı, konut finansmanı konusunda da son derece önemli kazanımlar elde edilebilir. Mevcut durumda ikinci el piyasa yeterince likit olmadığından en azından başlangıç aşamasında gecelik bazda ve gelir esaslı getiri sağlayabilecek bir yatırım aracını gündeme getirmekten başka bir yol gelmedi aklıma.

* İbn Haldun Üniversitesi İşletme Bölümü Öğretim Üyesi.

UN Security Council unanimously backs Syria ceasefire

The United Nations Security Council adopted a resolution demanding a 30-day truce in Syria to allow aid deliveries and medical evacuations with the support of Assad ally Russia, after a flurry of last-minute negotiations.

The vote comes as warplanes continue to raid eastern Ghouta, the last opposition enclave near Syria's capital. U.N. Secretary-General Antonio Guterres appealed for an immediate end to "war activities" there. Seven days of continuous and devastating bombardment on Eastern Ghouta, preceding the adoption of the UN resolution, raised the civilian death toll to more than 500, Syrian Observatory for Human Rights said. More than 120 of those killed in the bombardment are children.

Russia has vetoed 11 draft resolutions throughout the Syrian conflict to block action that targeted its ally. In November, it used its veto to end a UN-led investigation of chemical weapons attacks in Syria.

Eastern Ghouta area Damascus, Syria. Photo by Bassam Khabieh.

Ekonomik büyüme, tabiat ve değer dünyamız

ALİ OSMAN KUŞAKÇI *

Büyümeli ama nasıl büyümeli sorusu tefekkür dünyamızı daha çok meşgul ediyor artık. Küçük ada devletçikleri gibi paradan para kazanarak ya da kısa vadeli, kısır bir rant döngüsünün içinde büyüyemeyiz. Bu kesin. Türkiye boyutlarında bir ülkenin ekonomisinin sağlıklı büyümesi üretmesine bağlı. Günümüzde doğru üretimin temel ilkesi de verimlilik. Yani yapacağımız işi en az girdi ile en çok çıktı olarak yapmak. Firmalarımız

bunu nispeten başarıyorlar. Ancak bu süreci sürdürülebilir kılmak da bir o kadar önemli. İşte bu noktada geri kazanım ve geri dönüşüm konusu öne çıkmakta. Bu alandaki yenilikleri 15 - 17 Şubat tarihleri arası İstanbul'da organize edilen "REW İstanbul 2018 Uluslararası, Geri Dönüşüm, Çevre Teknolojileri ve Atık Yönetimi Fuarı"nda görme imkânım oldu. Bazı yerli makine üreticileri çöp ayrıştırma ve biyokütle işleme alanında harika işler çıkarmışlar. Ancak, fuarın bütün Orta Doğu ve Avrasya'ya hitap ettiğini düşünürsek hem ziyaretçi hem katılımcı sayısı açısından çok da parlak geçmediğini söylemek lazım. Fuarda edindiğim izlenim şu: Daha alınacak çok yolumuz var.

Şu veri bunu destekler nitelikte: Euro-28 ülkelerinde 2017 yılında üretilen 84,6 milyon ton ambalaj atığının %78'i geri dönüştürülmüş. Buna karşılık, Türkiye'de 6 milyon ton atığın %20'si tekrar kazanılmış. Bu rakamlara ülkemizin atık konusunda 131,5 milyon Euro dış ticaret açığı olduğu verisini de eklersek resim netleşir. Yani, elimizdeki atığı değerlendiremeyip üzerine

dışarıdan atık ithal ediyoruz.

Peki, ne yapmalı? Öncelikle bu konuya ekonomik saiklerin yanında, tabiatın da ruhunun ve kişiliğinin olduğuna inanan bir medeniyetin gözüyle, ahlaki bir vazife olarak bakmalıyız. Büyük emanetin dağlara teklif edildiği, bir hurma kütüğünün firak ateşi ile ağladığı, Yunus'un sarıççek ile dertleştiği, savaşta ağaçların hukukunun korunduğu, akarsudan abdest alırken bile israf etmememin öğütlediği bir medeniyetin gözüyle... İşte bu bakış açısının iş yapma pratiğimize de yansımaları olacaktır şüphesiz. Her medeniyet değer dünyasına uygun ürünler verir. O zaman, Müslüman bir toplum olarak değer dünyamızda tabiatı yeniden anlamlandırmalı ve tabiat düşüncemizi ihya etmeliyiz. Tabiatı tanımlama işine, sanırım Ekrem Demirel'in Lacivert dergisindeki yazısından iktibasla şu tanımla başlayabiliriz.

"Bütün tabiat şahsiyet sahibi bir varlıktır!"

* İbn Haldun Üniversitesi İşletme Bölümü Öğretim Üyesi.

Türkiye'nin İlk Resmi Altın Rafinerisi olan İstanbul Altın Rafinerisi (İAR), Türkiye'de ürettiği külçe altınları ile, İstanbul Altın Borsası, T.C. Darphanesi ve bankalar tarafından kabul gören ilk rafineridir.

Londra Külçe Piyasalar Birliği'nin (LBMA) "En İyi Rafineri Listesi"nde Yer Alan (İAR), Ürettiği Altın Külçeler İle, "Dünyanın En Büyük Vadeli Altın Borsası Olarak Bilinen Comex ve Dubai Altın ve Emtia Borsası Takas İşlemlerinde, Ürettiği Külçe Altınları İle Kabul Gören İlk ve Tek Türk Değerli Maden Rafinerisidir.

444 7 427

www.iar.com.tr
twitter.com/altinrafinerisi
facebook.com/AltinRafinerisi

Turkey restores 5 Ottoman-era legacies in Albania

Turkish Cooperation and Coordination Agency (TIKA) begins restoration of five Ottoman-era sites in Albania.

According to the statement issued by TIKA's office in the Albanian capital, Tiran, the agency will continue to deliver technical assistance, and will undertake projects to restore common historical and cultural assets, with the aim of preserving these assets for future generations.

The new projects include the restoration of the Ethem Bey Mosque, Ergiri Pazar Mosque, Berat Hünkar Mosque, Halveti Tekkesi and Berat Bekârlar Mosque, the statement said, adding that these restorations are expected to be completed in two years. The agency previously completed the restorations of Preza Castle

Mosque, Akçahisar Murad Bey Mosque, Elbasan Nazire Mosque, Imrahor Ilyas Bey Mosque, and Berat Kurşunlu Mosque. TIKA has been operating in Albania since 1996, and it has carried out more than 300 technical assistance and business associations projects to support the development of the country.

“Modernite gündemi demokrasinin önüne geçti”

TBMM Kültür Sanat ve Yayın Kurulunca düzenlenen “Meclis Sohbetleri” etkinliğinde Türkiye’de demokrasinin gelişimi masaya yatırıldı.

TBMM Tören Salonunda eski TBMM Başkanı Köksal Toptan’ın yönetiminde gerçekleştirilen etkinlikte konuşan İbn Haldun Üniversitesi Tarih Bölüm Başkanı Prof. Dr. Halil Berktaş, demokrasinin sadece asker-sivil meselesi olmadığını, başka boyutları da olduğunu söyledi. Demokrasinin belirli kurumlara muhtaç olduğunu, en önemlisi de bir kültüre gereksinim

duyduğunu ifade eden Prof. Berktaş, “19. yüzyılın Tanzimat reformları ya da ittihatçılık ya da Cumhuriyetin inkılapları dediğimiz bir modernite gündemi, demokrasinin önüne geçti.” diye konuştu. Prof. Berktaş’a göre “muasır medeniyete ulaşma” ilkesi Türkiye demokrasi tarihindeki uygulamada sorunlara neden oldu. Berktaş, “Muasır medeniyet seviyesine ulaşmak ilkesi, önce ittihatçılık döneminde, sonrasında ise Kemalist Cumhuriyet döneminde

giderek radikalleşiyor ve sertleşiyor. Toplumun normal olarak kaldıramayacağı modernizasyon tempolarının, yukarıdan aşağı empoze edilmesi, olağan, yumuşak ve ılımlı bir demokrasi ile el ele gidemez.” diye konuştu. Prof. Berktaş, bu sorunun sadece Türkiye’ye has olmadığını İran, Rusya, Çin ve Japonya’da da benzer durumun söz konusu olduğunu söyledi.

بلال أردوغان: يجب علينا كمسلمين التشاور فيما بيننا لحل قضايانا العالقة

جاء ذلك في كلمة ألقاها خلال ورشة العمل التي انعقدت لأول مرة للمثقفين العرب في إسطنبول، والتي نظمتها بلدية إسطنبول الكبرى في 7-8 مارس/آذار.

المشترك خلال القرنين الماضيين، وتضمينه في كتاب. وأشار المشاركون إلى ضرورة الاهتمام بترجمة الكتب بين اللغتين، واستقطاب دور النشر ووسائل الإعلام العربية، كما شدوا على ضرورة أن تستفيد الجامعات التركية من المؤهلات العلمية العربية الموجودة في تركيا. ونقل البيان عن رئيس دائرة الشؤون الثقافية في بلدية إسطنبول رضوان دوران إشارات بما أنجزته ورشات الملتقى، وقال إن من أهم نتائج اللقاء التوصية بالتركيز على تأسيس منظمات مجتمع مدني مشتركة. وفي جلسة الافتتاح، قال مستشار رئيس الجمهورية التركي ياسين أقطاي إن بلاده تستضيف 3.5 ملايين من السوريين ولا تسميهم لأجئين بل ضيوفا، كما أكد اهتمام تركيا بمشاكل كل العرب المقيمين فيها، مضيفاً "وبهذا التقارب وهذه السياسة، تركيا أصبحت عاصمة للإنسانية في العالم". وخلال إحدى فعاليات الملتقى، دعا رئيس بلدية إسطنبول الكبرى مولود أويصال كافة المثقفين العرب في تركيا إلى بذل الجهود لإيجاد حلول لمشاكل العالم الإسلامي، وأعرب عن اعتقاده بأن ما سيتم تداوله من أفكار ومقترحات خلال الملتقى سيكون شعلة تنير درب لإيجاد هذه الحلول.

وحول فرقة المسلمين، دعا إلى وضع الوحدة الإسلامية على قائمة الأجندة، والتخلي عن الاختلافات المذهبية والعرقية بين المسلمين. وفيما يتعلق بانتشار الجهل وافتقار المثقفين، أوضح أن المسلمين يفتقدون للوعي رغم سهولة الوصول إلى المعلومة بفضل التطور التكنولوجي. وأما انتشار البؤس والفقر، فأكد على ضرورة مشاهدة ما وصفه "التوزيع غير العادل لإطلاقا للغروات" في الدول الإسلامية، فمن جهة هناك دولة إسلامية غنية، ومن جهة أخرى دول إسلامية يعيش معظم سكانها تحت خط الفقر. وبحسب الجهة المنظمة، فإن الهدف من الملتقى، هو التعارف وتبادل الآراء، في إطار السعي لإطلاق وتطوير مشاريع مشتركة، والمساهمة في دمج خبرات المثقفين العرب في بنية الحياة الثقافية في تركيا. نظم الملتقى برعاية بلدية إسطنبول الكبرى وبمشاركة 150 سياسياً ومفكراً وأديباً وفناناً من 13 دولة عربية. كما أوصى الملتقى بتوفير سبل لتعليم المقيمين في تركيا لغة البلاد، وتشجيع الأتراك على تعلم اللغة العربية، مقترحاً افتتاح مراكز ثقافية مشتركة وتشكيل لجنة لبحث التاريخ

قال نائب رئيس مجلس أمناء جامعة ابن خلدون، السيد بلال أردوغان، إنه يتوجب علينا كمسلمين التشاور فيما بيننا لحل قضايانا العالقة، والكف عن إلقاء اللوم على الغرب واليهود والماسونيين، والتركيز على ما نفعه نحن. وبين أنه يتعين علينا إنهاء تعرض العالم الإسلامي للغزو الذي تجلى أحياناً كاحتلال عسكري، وغالباً ظهر كغزو ثقافي للهيمنة على عقولنا. وأشار إلى أن العالم الإسلامي يعيش أزمة حضارة كبيرة، وأن الحضارة الغربية ملأت الفراغ الذي تركته الحضارة الإسلامية. ولفت إلى أن أزمة الحضارة المذكورة، تحولت إلى مسألة وجود بالنسبة للعالم الإسلامي، مشيراً إلى أن الدور الأكبر في مكافحة هذه الأزمة يقع على عاتق السياسيين. وأوضح أن الأزمة المذكورة نتجت عن الافتقار للمثقفين والمفكرين، داعياً إلى سد حاجة العالم الإسلامي للمثقفين والمفكرين. وقال إن هناك 4 مسائل تواجه العالم الإسلامي يتمثل الأول بالغزو الذي يتعرض له العالم الإسلامي، والثاني بفرقة المسلمين والثالث انتشار الجهل وافتقار المثقفين والرابع انتشار البؤس والفقر.

انت عدوك

سارة لفسى*

و حصلت هيلين على الدكتوراه و استطعت أن تأليف ثمانية عشر كتاباً.
نتعلم من هؤلاء أن العائق الحقيقي هو الاستسلام لظاهر الشيء... كل هؤلاء لم ينظروا إلى الذي لا يستطيعون القيام به ولكنهم نظروا إلى القدرة الكامنة في ضعفهم. أيقنوا أنهم خلقوا من أجل غاية فأخذوا بالأسباب فحقق المستحيل.

نتعلم من هؤلاء أن العائق الحقيقي هو ان تعيش تصارع الحياة حاملاً سيف رغماً أنك لا تعرف إلى المقلاع. لا تجهل نفسك فذلك حكم إعدام بحق نفس.
لذلك دع داوودك يقتل جالوتك. دع يقتل ظلمك، كبرياءك، كسلك، غرورك، جهلك وبأسك.

ابتعد عن كل هذا الأشياء التي تكبت أحلامك قبل نضوجها وعن كل ما يشدك بعيداً عن تحقيق الغاية التي خلقت من أجلها: حمل الأمانة وعمارة الأرض:

'إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا' [الأحزاب: ٧٢] و صدق الله العظيم .

* طالبة في قسم علم الاجتماع

إن داود عليه السلام أدرك نقاط ضعفه و أدرك مصدر قوته، فأخذ بأسباب التمكين. فلم ينزل إلى ساحة المعركة متحمساً، متواكلاً بذريعة الإيمان فحسب. وإنما نزل هذا العبد متوكلاً متيقيناً أن الأخذ بالأسباب عبادة و أمر من الله سبحانه: 'وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ' [الأنفال: ٦٠] فلم يواجه داود جالوت بالسيف و لكن بالسلاح الذي اتقن استعماله.

الانسان متى أمن بنفسه ورسالته وأخذ بالأسباب يمكنه قلب الموازين التي نعتقد أن الحياة لا تسير إلا بها. فتوماس أديسون الذي كان يعاني من صمم جزئي وكان هذا الصمم سبباً في طرده من المدرسة لم يستسلم فأخرج للبشرية اختراعات عدة وأضاء الطريق لعمارة الأرض.

و بيتهوفين الذي قضى ٢٥ عاماً لا يسمع، لم يستسلم واستطاع أن ينتج للبشرية أعظم السمفونيات.

و أبو العلاء المعري الذي فقد بصره وهو ١٤ عاماً ولكنه انتصر على جالوته وألف الكثير من المؤلفات، منها (رسالة الغفران). حتى أطلق عليه حكيم الشعراء.

و هيلين كيلير الصفاء البكاء العمياء لم تستسلم لجالوت فتعلمت الكلام والخطابة والقراءة والكتابة بخمسة لغات.

نزل ملك ضخم إلى ساحة الحرب فتحدى أن ينازله أحد من جيش المؤمنين، فلم يجرؤ أحد إلا راع غنم صغير في مقتبل عمره. فتوجه إليه، و أخرج حجره وأسكنها مقلعه ثم سمي الله و أطلقها نحوه فأصاب الملك بين عينيه فأسقطه. وقتل داود جالوت

إذا سألت من سيغلب الآخر سيقال جالوت سيغلب داود. وهذه إجابة منطقية، بل و موزونة. جالوت أكبر وأقوى وأكثر فتكاً، ولكن مع ذلك 'قتل داود جالوت' فكيف انقلبت الموازين؟. كيف انتصر الأضعف على الأقوى؟

Remembering the Khojaly massacre

Presidential Spokesman İbrahim Kalın remembered the victims of the 1992 Khojaly Massacre, which took place in Azerbaijan's now-occupied region of Karabakh during the war with Armenia, while Parliament also issued a remembrance message.

In his Twitter account, Kalın wrote: "I commemorate our martyrs on the anniversary of the Khojaly Massacre, in which 613 of our innocent Azerbaijani brothers were slaughtered by Armenian forces in Upper Karabakh on the evening of Feb. 25-26, 1992."

In his tweet, Kalın added that Turkey would always stand by Azerbaijan. The Foreign Affairs Committee of the Grand National Assembly of Turkey also condemned the Khojaly Massacre in a statement released on the tragedy's 26th anniversary.

"Turkey commiserates deeply with Azeri brothers and sisters over this violent attack and massacre, which they suffered exactly 26 years ago today in Khojaly, and wholeheartedly shares their pain." the statement said. Calling on the international community to assign the necessary importance to this massacre, the foreign affairs committee added: "We hereby reiterate our call for the perpetrators of this act to be brought

to justice per international law and for Armenia to withdraw as soon as possible from the Azerbaijani territories it has occupied." The committee also conveyed its condolences to the people of Azerbaijan.

The massacre of Feb. 25-26, 1992, is regarded as one of the bloodiest and most controversial incidents of the war between Armenia and Azerbaijan for control of the now-occupied Upper Karabakh region. On the heels of the Soviet Union's dissolution, Armenian forces took over the town of Khojaly in Karabakh on Feb. 26, 1992, after battering it with heavy artillery and tanks, assisted by an infantry regiment. The population of the town was more than 11,000 at the time of the massacre. The two-hour offensive killed 613 Azeri citizens, including 116 women and 63 children, and also critically injured 487 others, according to Azerbaijani figures; 150 of the 1,275 Azerbaijanis that the Armenians captured during the massacre remain missing to this day.

Shahsey-vakhsey in Agdam for victims of Khojaly massacre, 1992.

Growing up as a Muslim woman in the UK

NABEALA FIAZ *

Muslims first entered the UK in the 16th Century and have been an integral part of Britain and its history much longer than can be imagined. Today, the Muslim population are almost all people who immigrated to Britain in the mid 20th century or their descendants. The last Census results of 2011 revealed that Muslims make approximately 3 million of the population, almost half of them women. Some may wonder how Muslims, especially women maintain their identity while seeking to succeed in Britain. Many

misconceptions are drawn from some media reports of isolated incidents but only a Muslim woman who has grown up, educated, worked and spent her life in the UK is more able to answer such questions.

It can be said without a doubt that today, Muslim women in the UK, are flourishing with success. Over the years, there has been a reduction in the percentage of Muslims with no qualifications, and in some districts, Muslim women in full-time education exceed men. Times have changed, and there are more women in education and employment. In addition, traditional family pressures and attitudes towards women are also changing; more women are balancing work commitments and bringing up families at the same time, with both parents sharing equal responsibilities.

It is evident that women can practice and express their religion in the community and their place of work. They have a choice whether or not they want to cover their hair, women wearing the headscarf can be seen in all industries, such as government offices, retail outlets, commercial organisations, airports, law offices and the list goes on. Many Muslims feel free to practice their

faith in the UK and there are facilities available in some workplaces to perform their daily prayers. However, women do still face some challenges in the community from assumptions that they are forced to wear the headscarf. It is seen as a symbol of oppression and still carries this stigma until this day. Nevertheless, the UK government is always attempting to improve their policies, as Theresa May has made clear that her priority is to make Britain a country that works for everyone. On this International Women's day, Muslim women in the UK should be applauded for their great efforts and determination in balancing their successful careers and practising their religion freely. *"We cannot succeed when half of us are held back. We call upon our sisters around the world to be brave, to embrace the strength within themselves and realize their full potential."* says Malala Yousafzai, a Pakistani Muslim girl who survived after Taliban tried to kill her just because she supported Muslim girls should have education.

* She is an Instructor in the Language School at Ibn Haldun University.

ALEKSANDRA HALCHENKO *

A woman at war...

A woman at war...
A rose arose from the dark-dark dirt,
Her lipstick is blurred
Her best dress is sold.

Her soil is tired,
Exhausted from blood.
Her warmth undesired
Her jewels in mud.

A woman at war...
A princess in need.
They come to her door,
They want her to quit.

She opens the door...
Her arms are wide open,
Her heart is exposed.
At this very moment,
They trembled and lost.
A woman at war...

* She is an Instructor in the Language School at Ibn Haldun University.

French female collaborators punished, Paris 1945

“Gelecek Araştırmaları Merkezi kuracağız”

İbn Haldun Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Recep Şentürk, Insight Turkey dergisi ile ortak düzenlenen “Dünya Siyasetinde Çin Etkisi” konulu panelde yaptığı açılış konuşmasında, değişen dünyanın artık geleceğe yoğunlaştığına dikkat çekerek, “Türkiye’nin bu alandaki eksikliğini gidermek için üniversite bünyesinde “Gelecek Araştırmaları Merkezi” kurmayı planladıklarını söyledi.

Prof. Dr. Recep Şentürk, Batı’daki sosyal bilim anlayışını aynen alıp Türkiye’de pazarlamasını yapmak yerine, Anadolu’dan beslenen yeni bir sosyal bilim anlayışını ortaya çıkarmak için çalıştıklarını anlattı. Prof. Şentürk, “Türkiye’de eksik olan şeylerden bir tanesi gelecek araştırmaları. ‘100 sene sonra insanlık nereye gidecek?’, ‘Türkiye’nin kırmızı elması nedir?’ sorularının yanıtları maalesef şu an belli değil. Bu, gelecek araştırmalarıyla ortaya çıkacak bir şey. Bu maksatla üniversitemize bir merkez kuracağız.” ifadelerini kullandı. Prof. Şentürk günümüzde dışı açık olmanın bir seçenek değil, bir zorunluluk hâline geldiğine dikkat çekerek, “Tarihte üç tane imparatorluk var. Bunlardan bir tanesi Çin, diğeri Roma ve son olarak Osmanlı.

Bunlar dünyanın en uzun yaşayan imparatorlukları arasında. Ancak Osmanlı’yı diğerlerinden ayırt eden bir özellik var. Yedi asır tek hanedan. Bunun sırrı Osmanlı’nın dışı açık bir yapıya sahip olması. İçinde yaşadığımız çağ da açık ve insanlık tarihi için yeni bir dönemdir.” dedi. “Değişiklikleri okuyabilirsek ayakta kalırız” Prof. Şentürk, eğitimin artık daha fazla uluslararası boyut kazandığına da dikkat çekti. Bu çerçevede uluslararası ilişkilerin, iktisadın ve dinin yeni çağın icatlarına göre yeniden dizayn edilmesi gerektiğini belirten Prof. Şentürk, “Yeni çağda değişiklikleri iyi okuyabilecekler ayakta kalacak. Ama köklü değişimin farkında olmayan toplumlar, dinler, medeniyetler ve şirketler yok olmaya mahkûm kalacak. Çünkü eski stratejilerle bu yeni

çağda yaşayamayız.” ifadelerini kullandı. Toplumlar ile medeniyetler arası ilişkilerin giderek arttığına vurgu yapan Prof. Şentürk, bu çerçevede İbn Haldun Üniversitesi bünyesinde bölgesel araştırmalar merkezi kurma hedefini sürdürdüklerini belirtti. Prof. Şentürk, “Çin araştırmaları, Rusya araştırmaları, Hint araştırmaları, İran araştırmaları, Arap araştırmaları, Avrupa ve Amerika araştırmaları gibi merkezler kurarak, hem o ülkelerin dillerini öğretecek hem de o ülkelere ilişkin kütüphaneler oluşturacağız.” diye konuştu.

باحث تركي: أدبنا لا يزال مجهولا لدى العرب

الباحث والشاعر التركي أحمد مراد أوزيل في المعرض الدولي للكتاب بالدار البيضاء المغربية

وانطلق المعرض في 8 فبراير/شباط الجاري، الجاري، واستمر حتى 18 من الشهر نفسه.

قوي ومؤثر، إلا أنه للأسف مجهول في العالم العربي.”

الأدب التركي

وأوضح أن المكتبة التركية تزخر بآلاف المؤلفات العربية المترجمة للتركية، كتب ابن خلدون وطلحة عبد الرحمن (الفليسيوف والمفكر المغربي) والظاهر بنجلون (مغربي يكتب بالفرنسية) وغيرهم.

وأرجع أوزيل سبب تواضع حركة الترجمة من التركية للعربية إلى “أن أغلب دور النشر المؤثرة في العالم العربي والعالم عموماً لا ترغب في ترجمة الكتابات التركية التي لا تتناسب في أغلبها مع توجهاتها وأفكارها.”

من جهته، قال أنصار فرات رئيس مركز “يونس إمره” بالرباط إن هذه المحاضرة تأتي من أجل تعريف مرتادي المعرض الدولي للكتاب بالأدب التركي.”

وأضاف فرات أن “المركز الثقافي التركي في المغرب يبذل جهوداً كبيرة في سبيل نشر اللغة التركية بالمغرب وتشجيع الانفتاح على الأدب والثقافة التركية.”

دعا الباحث والشاعر التركي أحمد مراد أوزيل العالم العربي إلى الانفتاح على الأدب والثقافة التركية، مشيراً إلى أن بلاده تتمتع بمخزون أدبي زاخر لا يزال مجهولاً في العالم العربي.

جاء ذلك في ندوة نظمها المركز الثقافي التركي “يونس إمره” بالمعرض الدولي للكتاب في مدينة الدار البيضاء مساء الأحد، تحت عنوان “الحركة المعاصرة والحديث في الأدب التركي.”

وقال أوزيل -وهو رئيس تحرير جريدة “نهاية” وعضو الهيئة التدريسية في جامعة في جامعة ابن خلدون بإسطنبول- إن “هناك العديد من الكتابات التركية التي تستحق الترجمة للعربية، وكثير من الأعمال التركية يمكن أن تبهر العرب في حال ترجمتها.”

وأضاف أن “حركة الترجمة من اللغة التركية إلى العربية متواضعة جداً بالمقارنة مع الترجمة من العربية إلى التركية.”

ودعا المثقفين والمهتمين بالأدب والثقافة إلى التعرف على “المخزون الأدبي التركي الزاخر”، وتابع “في تركيا تيار أدبي وثقافي

“Knowledge is the only criteria to be strong”

Speaking at the Eurasia Higher Education Summit 2018, Professor İrfan Gündüz, the President of the Board of Trustees of Ibn Haldun University said that in today's world the only criteria to be strong is knowledge.

Prof. Gündüz said, West had consumed both ground and underground sources and now is on the verge of consuming their human resources as well. *“There is a proverb which says, ‘Out of sight, out of mind.’ Therefore, we must come together more often. Communication technology transformed the world to a small village. We can reach all parts of the world using a mobile device. So, our universities should transform themselves technologically.”* Prof. Gündüz added.

Prof. Gündüz said contrary to the past, the definition of a scholar has changed. According to Prof. Gündüz, today, a person who have the required information at the required time is called a scholar. *“Knowledge is the only criteria to be strong. Today, sharing information is more important than finding it. Getting, teaching and sharing information is the common responsibility of academic institutions,”* he said.

Students apply to Ibn Haldun University Summer School Language Program

Early application period for Ibn Haldun University's Summer School Language Program, organized in cooperation with the Department of History and the Language School has ended. 48 international students applied to the program that offers intense education in various levels of Modern Turkish, Ottoman Turkish, Arabic, English and Persian.

Students who apply to the program are from well-known universities around the world including Duke, Georgetown, New York, Texas, Texas Tech, Ohio State, Arizona, UCLA, Lyon, Bucharest, Islamic University of Malaysia, Jamia Millia Islamia, Al-Akawayn, Sabancı, İstanbul, İstanbul Ticaret.

Regular applications still continue for the program which starts on 25th of June and ends on 10th of August.

Applicants should fill out the necessary form and return it to the contact person for each language course along with a curriculum vitae, unofficial transcript (*if the applicant is a student*) and a copy of their passport.

Limited number of scholarships

IHU Summer School Language Program offers a limited number of scholarships in different categories based on financial needs and academic success. It also offers discounted rates for students accepted to IHU graduate programs for Fall 2018. To be considered as a scholarship candidate, applicants should submit a recommendation letter from a faculty member.

The details about applications, fees and content of the courses are available at <http://hist.ibnhaldun.edu.tr/en/ihu-summer-school-language-program/>

Dikkat eksikliği ve hiperaktivitesi (DEHB) olan çocukların belirgin özellikleri

SEFA BULUT *

Dikkat Eksikliği ve Hiperaktivite Bozukluğu olan çocukların genel karakteristiği; dikkatsizlik, aşırı motor hareketler, dikkat süresinin kısa olması, dikkat dağılma olasılığının yüksek oluşu, atılganlık ve hiperaktivite (*aşırı hareketlilik*) gibi temel semptomlarla belirginleşebilir. Bu birincil belirtilere ek olarak; motivasyon eksikliği, unutkanlık, kafa karışması, sosyal problemler, düzensizlik, agresiflik, duygusal karışıklık gibi ikincil belirtileri de vardır.

Dikkat eksikli bir öğrencinin en belirgin özelliği dikkatsizlik ve odaklanamamadır. Dikkatsizlik (*dikkatini toplayamama*), bir uyarıcıyı seçmede ve bir işi yapmak için gereken süre zarfında dikkatini toplamada zorluk olarak belirir. Genel kanının aksine DEHB'li çocuklar bir şeye dikkat etmeyen değil, çok şeye dikkat gösteren çocuktur. DEHB'li bir çocuğun beyni bütün uyarıcılara dikkat ederken, DEHB olmayan bir çocuğun beyni dıştan gelen uyarıcıları engelleyip, ana uyarıcıya odaklanır. DEHB'nun başka bir önemli belirtisi de genel kontrol eksikliği ve davranış kontrolünü yapamama ve acele hareket etmesi olarak tanımlanabilen atılganlıktır. DEHB olan bir çocuk neyin doğru neyin yanlış olduğunu ve sınıf kurallarını bilmesine rağmen, hareketleri hakkında ancak iş bittiğinde ve artık çok geç olduğunda düşünür. DEHB'li bir çocuğun belki de en problemleri davranış hiperaktivitesidir. DEHB'li çocuklar genel olarak durmadan, dinlenmeden sürekli hareket eden çocuk olarak tanımlanır. Bazı DEHB'li çocukların anneleri daha doğmadan çocuklarının hiperaktif olduklarını

gözlemlemiştir. DEHB'li bir çocuk için açık alanlar genellikle sorun olmazken, sessizlik, odaklanma ve kontrollü davranış gerektiren durumlar sorun olur. Bu yüzden açık alanda koşan bir çocuk kimse için sorun olmaz ama sınıfta sürekli kalem açmaya giden ve kalemi sıraya vuran bir çocuk arkadaşları ve öğretmeni için bir sorun oluşturur. Hiperaktif bir çocuk bir şey yaparken kolayca sıkılır ve başka uyarıcılara ihtiyaç duyar. Bu arada düzenli bir sınıfta, hiperaktif bir öğrenci sınıf düzenini ve ders işleyişini bozabilir bu nedenle göz ardı edilemeyecek bir sorundur. Bazı vakalarda DEHB yaşla beraber yavaş yavaş azalır kaybolurken, bazı durumlarda daha kronik seyredebilir ve yetişkinlikte de devam edebilir. Bazı durumlarda genetik bir bağ vardır, anne babasından birinde DEHB olan çocuklarda gene aynı durum ortaya çıkabilir. Bazen kardeşlerin hepsinde olurken bazen sadece bir kaçında olabilir. Ebeveynler iyi gözlemci olmalı ve çocuğun özgün davranış kalıplarına dikkat etmelidir. Dikkat edilmesi gereken şey, çocukta sadece hiperaktivite olabilir ya da sadece dikkat eksikliği olabilir ya da ikisinin de karışık belirtileri olabilir. Diğer bir dikkat edilmesi gereken nokta, 3-6 yaş arası çocuk oyun çağı çocuğudur bu yaşlarda oynaması, zıplaması yaramazlık yapması normaldir. Ancak bu da yine belli bir oranda normal ve kabul edilebilir. Asıl sorun çocuk 7 yaşında geldiğinde ve okula başladığında okulda da ve resmî ortamlarda da aynı davranışlar devam ediyorsa ortaya çıkar.

* İbn Haldun Üniversitesi Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık Öğretim Üyesi.

Kartal Anatolian Imam-Hatip High School discussed post-truth and justice at Model United Nations conference

The third International Model United Nations Conference organized by the Kartal Anatolian Imam-Hatip High School was launched with the theme of "Post-Truth and Justice."

The Kartal Anatolian Imam-Hatip High School's model U.N. conference (*KAIHLMUN*) aims to discuss the fact that the manipulated and distortional realities of current world policies garner more attention than objectivity nowadays. The school's previous two international model U.N. conferences focused on the themes of "Change the Change" and "Human Dignity: Political, Economic and Social Intervention." KAIHLMUN enables high school students to discuss widely the political, sociological and economical issues encountered in international relations with qualified groups, and provides them with the opportunity to write a declaration in English, Arabic and Ottoman Turkish. Students from over ten countries including, the United States, United Kingdom, Canada, Austria, India, Pakistan, Jordan, Kazakhstan, Romania, the Turkish Republic of Northern Cyprus, Montenegro and Kosovo traveled to Turkey to participate in the international event, providing a great opportunity for cultural interaction while promoting global peace and friendship. The committees discussed on a variety of themes ranging from the effects of artificial intelligence on humans, the reform of the UN Security Council, autonomous regions and independence, the Egyptian military coup and the Yemen Civil War, the Golf crisis, the Syrian Civil War and the Jerusalem issue.

Sömürgecilik ve tarih

MEHMET ÖZAY *

Sömürgecilik ve tarih ilişkisi hem neden hem sonuç olmaklığıyla dikkat çeken iki olguya işaret eder. Bildik ve yaygın anlamıyla sömürgecilik dönemi, 15. yüzyılda Portekiz Kralı Denizci Henry'yle başlatılır. Mahlasının da ortaya koyduğu üzere Henry, bir yandan Akdeniz öte yandan kıtadaki hanedanlıklar ve imparatorluklar çekişmeleri arasına sıkışmışlıktan çıkmanın ancak denizler sayesinde olduğunu gören ve dönemine göre rasyonel bir düşünceyi hayata geçirebilen bir hükümdar olarak anılır.

Tabii burada uzun uzadıya sömürgecilik evrelerine konu olan milletleri sıralamak ve onların hikâyelerini dizmek amacında değilim. Aksine, daha geniş bir perspektifle sömürgeciliğin tarih yazımı, ötekiyle karşılaşmayı beraberinde getirir. Bu karşılaşma tesadüfi olabildiği gibi kasıtlı ve bilinci bir hedef seçimiyle de gerçekleşmiş olabilir. Ancak bu karşılaşmayı "tanışma" olarak adlandırmanın, Avrupa sömürge tarihi için söz konusu olabileceği epeyce kuşku götürdüğünü de

ifade etmeliyiz.

Öteki, yani bildik anlamıyla bir insan toplumuna atıf yerine, öteki coğrafya, kültür, dil, gibi unsurlarıyla da karşımıza çıkar. Her ne kadar, bir insan toplumu bunlara içkin olsa da, bu olguları tek tek ele almak mümkün. Çünkü sömürge güçleri, "öteki coğrafya"ya ulaşmalarına neden olan bazı kayıtlı bilgiler veya bunlara eklenen bazı tesadüflerle hareket etseler de, ulaşıldığında ad verilmesi gereken bir kara parçası vardır önlerinde. Ad verme işi öylesine kapsamlıdır ki, neredeyse hiçbir doğal ve tabii nesne bundan kaçamaz. Bu adlandırmaya nesnelere bir nehir, bir dağ, bir orman, bir ada, bir adalar grubuyla çevrili boğaz/lar, bir küçük kabile, bir dinî inanç olmaması için bir neden yok.

Aslında bu tastamam, karşılaşılan her ne ise, onu bilinçaltı bir düşünce örgüsüyle veya gayet donanımlı bir bilinçli eylemle "öteki" olarak temellendirmenin adıdır. Bu süreç, yani "ad verme" edimi, aynı zamanda "ötekinin" tarihini yazmanın başlangıç safhasını oluşturur. Bununla birlikte, batılı sömürgecinin "öteki" ile konuşma ediminden başlayarak sosyal bir ilişki örgüsü oluşturmadığını söylenemez.

Aksine, bazı şartlar dışında, bu ilişkiyi kurmakta istekli davranır ve buna uygun zemini açmayı da ihmal etmez. Ancak bu süreci yönlendirme hakkını da kendini bularak bunu pratiğe geçirir. Bu anlamda, kendisine ad biçilen bir topluluğun kendini ifade etmesi gayet doğal bir sürece tekabül eder. Lakin sömürgeci, bu gruba şu veya bu şekilde şu veya bu nedenle bir kere adını vermiştir.

Sömürgeci ile "öteki" denilen arasındaki

karşılaşma anı, aynı zamanda "tarihin" yazılması anının başlangıcı anlamına gelmektedir. Bu tarih yazımında, "ad" verilen toplulukla girilen sosyal etkileşimin yeterli olmayacağı aşikârdır. Bu noktada başvuru kaynağı, yine "öteki" olacaktır. Ancak ötekinin buradaki işlevi araçsallaştırılmaktan öte bir duruma işaret etmemektedir. Sömürgeci kâşifin yanında eşlik etmekte olan "öteki" bildiği, tanışık olduğu dağ parçasını, adayı, denizi ona yani sömürgeciye aktarırken, bilmediği yeni bir tarih yazım sürecine aracılık ettiğinin farkında değildir.

Burada oldukça kritik bir nokta olduğuna dikkat çekmek gerekiyor. Sömürgecinin anlama uğraşı da, benzer bir araçsallaştırılmaya eşlik ediyor. Şayet amaç salt bir "anlama" uğraşısıyla sınırlı olsaydı, o halde ötekinin tarihini yazmaya gerek kalmazdı. "Öteki"nin ad verdiği dağ, nehir, ada, su yolu, vadi ve bunlara eklenilebilecek her ne var ise hepsinin sömürgeci tarafından yeniden adlandırılması gerekiyor.

Buraya kadar yazılanlardan, "öteki"nin hiçliğe tekabül edecek bir nesne olmadığı herhalde görülmektedir. Ancak buradaki tuzak, "öteki", kendi zaman ve uzamı içerisinde anlamlı ve donanımlı bir yerde konumlanmış olmasına rağmen, sömürgecinin onu bulmasıyla "keşfetmesiyle", bir anda dönüştürülmesi, manipüle edilmesi gereken bir nesne konumuna indirgenmesidir.

* İbn Haldun Üniversitesi Sosyoloji Bölümü Öğretim Üyesi.

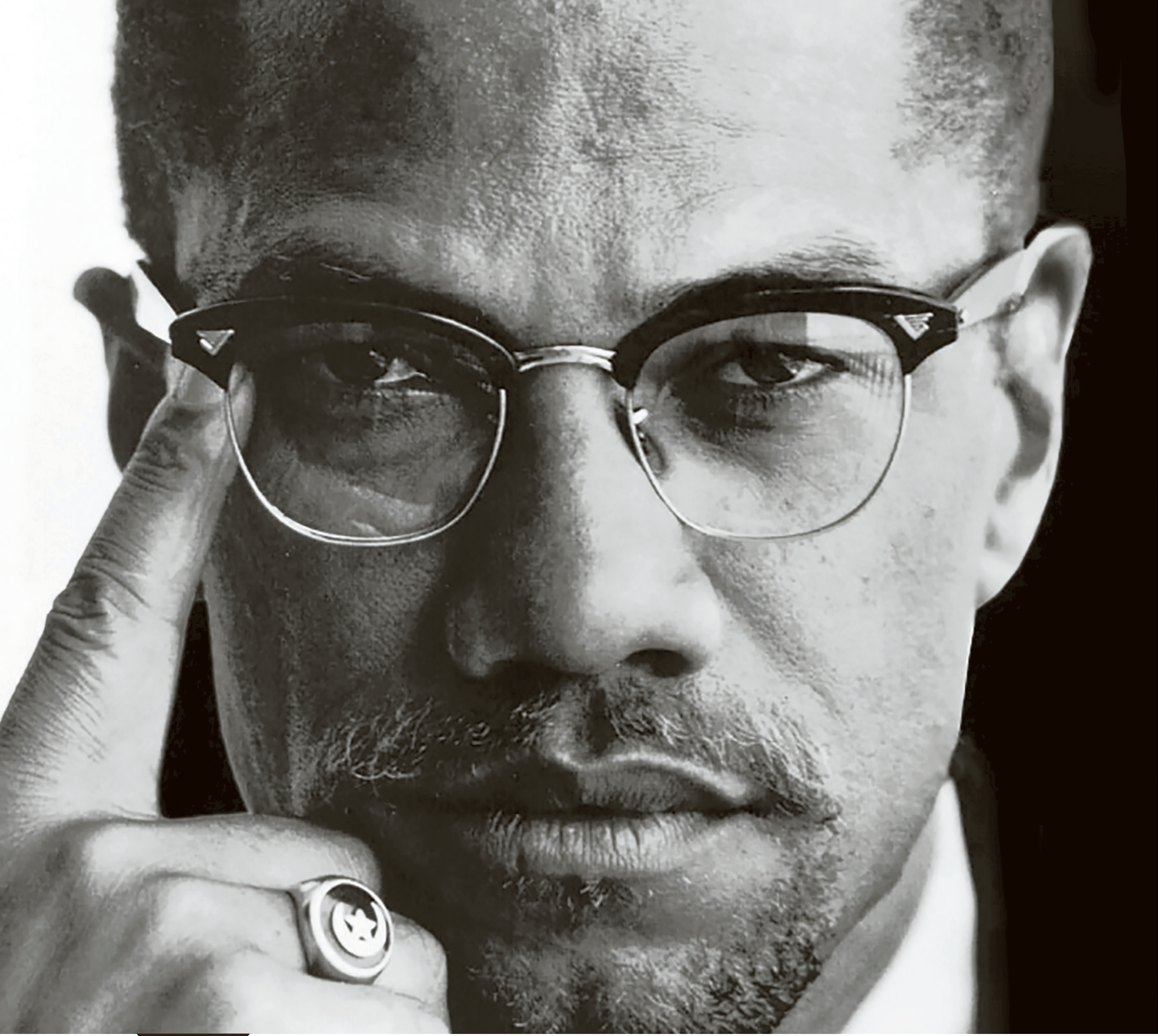

"Malcolm X, Ertuğrul Gazi gibidir"

İbn Haldun Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Recep Şentürk, "Monokl Okumaları" kapsamında kendi yazdığı Malcolm X kitabını anlatırken, ünlü aktivisti, Osmanlı Beyliğinin kurucusu Ertuğrul Gazi'ye benzeterek, "Ertuğrul Gazi ne yaptıysa onu yaptı. Malcolm X, ezanı Mekke'den alıp Manhattan'a götürdü." diye konuştu.

Prof. Dr. Recep Şentürk, ünlü aktivist Malcolm X'in bugün savunulması gereken bir mirası bulunduğunu belirtti. Onun mirasının İslam'ı her yere yaymak olduğunu söyleyen Prof. Şentürk, "Bizim de amacımız bütün kalplere ulaşmak ve bütün kalpleri ihya etmek olmalı." diye konuştu. Modernleşmenin sadece mimarî eserlerde değil, kalplerde de büyük tahribat yarattığını anlatan Prof. Şentürk, bu süreçte Türk milletinin, gençliğinin kalplerinin tahrip edildiğini ve artık onların onarılması gerektiğini söyledi. Prof. Şentürk, "İnsanların kalplerini ihya etmezsek, tarihi eserleri en güzel şekilde ihya etsek

bile, içine girecek kimse bulamayız. Bu mekânlar müze olmanın ötesine geçemezler. Bunu da ancak ilimle, muhabbetle, irfanla ve marifetle yapabiliriz. Şu anda insanların ve bütün beşeriyetin muhtaç olduğu şey, kalplerin ihya edilmesi. Malcolm X de Amerika'da bunu gerçekleştirdi. Onun davası, kalplerin ihyası davasıydı. Biz de bunu devam ettirmeliyiz." dedi. Prof. Şentürk, Malcolm X'in İslamiyet adına bir "uç beyi" gibi çalıştığını anlatarak, "Benim gözümde Malcolm X de Ertuğrul Gazi gibi adeta bir uç beyiydi. Ertuğrul Gazi ne yaptıysa o da onu yapmıştır. Biz şimdi ondan sonraki süreci sürdürmeliyiz. Dünyadaki Müslümanlara yardım elimizi uzatmalıyız." dedi.

MALCOLM X: NEBRASKA, MEKKE, NEW YORK ÜÇGENİNDE BİR YOLCULUK

Yaşadığı dönemde ABD’de egemen olan ırkçılığa karşı verdiği etkili mücadeleyle tüm dünyada kitlelerin büyük saygısını kazanan ünlü aktivistin suikasta kurban gitmesinin ardından 53 yıl geçti. Müslüman lider Malcolm X’in adı, Harlem’de bulunan bir bulvarda ve bir pazarda yaşamaya devam ediyor.

“*Nation of Islam*” üyesi üç kişinin cinayet suçundan mahkûm edilmesine rağmen, suikastın arkasında hayatının son döneminde Malcolm X’i sıkı takip altında tutan Amerikan Federal Soruşturma Bürosu FBI’nın olduğuna dair çok sayıda iddia da öne sürüldü. Malcolm X’in, yazar Alex Haley ile kaleme aldığı hayat hikâyesi, 20. yüzyılın en önemli otobiyografilerinden birisi olarak gösteriliyor.

- 1925: Asıl adı “*Malcolm Little*” olan Malcolm X, Earl Little adındaki bir vaizin oğlu olarak dünyaya geldi.
- 1930: Henüz 5 yaşındayken babasını faili meçhul bir cinayete kurban verdi ve annesi akıl hastanesine kapatıldı.
- 1946: Yoksulluk ve zorluklarla geçen çocukluğunun ardından, hırsızlıktan cezaevine girdi.
- 1952: Cezaevinden çıkınca “*Nation of Islam*” (İslam Milleti) hareketine katıldı. O tarihten itibaren tanınması mümkün olmayan Afrikalı atalarının soyadını temsil etmesi nedeniyle X soyadını kullanmaya başladı.
- 1964: Zaman içinde hareketin odak noktaları, kullandığı yöntemler ve dine bakış konularında Elijah Muhammed ile anlaşmazlığa düştü ve Nation of Islam hareketinden ayrıldı.
- 1965: 21 Şubat’ta Harlem’de konuşma yaparken silahla vurularak öldürüldü.

Kendi dilinden 10 başlıkta Melike Günyüz

1- Neden Edebiyat?

Ben imam-hatip mezunuyum. İmam-hatip liselerinde yer alan müfredat, sosyal bilimler alanında araştırma yapacaklar için çok doğru bir müfredat. Arapça öğreniyoruz, Osmanlıca öğreniyoruz, usul öğreniyoruz. Bir de çok iyi Türkçe ve edebiyat öğretmenlerin vardı ve lise döneminde edebiyat, en sevdiğim derslerden biriydi. İmam-hatip lisesinde sosyal bilimlere yönelik altyapıyı çok iyi almam ve edebiyata olan sevgim, beni edebiyat eğitimi almaya yöneltti. Belki en önemli neden, küçüklüğümde beri hayalimin yazar olmasıydı. “Edebiyat okursam, belki yazar olabilirim” diye bir düşüncem de vardı.

2- “Boğaziçi, hayatımın en güzel günleriydi”

Edebiyat okuduğum Boğaziçi Üniversitesinde geçirdiğim günler, hayatımın en güzel günleri arasındaydı. Boğaziçi Üniversitesi, birey olarak kendimizi keşfetmemize imkân veren bir ortama sahip. En önemlisi, imam-hatipli olmanın verdiği eski edebiyata olan aşinalığımız, bizleri çok iyi birer öğrenci yaptı. Okul tarihinin en yüksek ortalamasıyla mezun olduk. Dolayısıyla, akademik başarıyla çok göz dolduran öğrencilerden olduk.

3- “Yayıncılık, üniversite yıllarında başladı”

Ben üniversite yıllarında çalışmaya başlamıştım. Hem Erdem Yayınlarında çalışıyor hem de derslere giriyordum. Dolayısıyla üniversiteyi bitirdiğimde, bir yayınevini yönetebilecek tecrübeye sahip olmuştum. Yayıncılık her zaman bir meslek olarak devam etti. Erdem Yayınlarında o zamanlar çocuk kitabı yayınlıyordum ve aynı zamanda çocuk edebiyatı alanında doktoramı yapmak istiyordum. Fakat çocuk edebiyatı Türkiye’de edebiyat bilimlerinde, bir ana bilim dalı olmadığı için, ben de eski Türk edebiyatı alanında başladığım çalışmalarını devam ettirdim.

4- Neden divan edebiyatı?

Divan edebiyatı çalışmamdaki en önemli neden, Boğaziçi Üniversitesinde edebiyat okurken, en iyi, en yetkin hocanın Profesör Günay Kut olması ve onun da eski Türk edebiyatçısı olması. Divan edebiyatı ile çocuk edebiyatının birbirine çok yakın iki alan olduğunu keşfettim. Divan edebiyatı, belirli bir matematiği olan ve belli bir kelime ile ince ve süzölmüş bir söz söyleme sanatıdır. Çocuk edebiyatı da böyle. Belli kelimelerle, belli uzunlukta fakat geniş hayal dünyasına hitap edecek bir söz sanatı. Divan edebiyatı çalışmam, çocuk edebiyatının alt metinlerini kavramam, farklı anlam katmanları olduğunu keşfetmeme vesile oldu. Daha az kelimeyle, daha derin anlamlar ifade edebilmemde beni destekledi ve besledi.

5- “Benim derdim dille”

Çocuk kitabı yazarken, olabildiğince az kelimeyle çok anlam ifade edebilecek metinler yazıyorum. Hem farklı söyleyiş tarzlarını hem de kelimelerin farklı anlamlarını olabildiği kadar çocuklara hissettirmeye çalışıyorum. Aslında benim derdim “dille”. Farklı bir dille hikâye anlatma derdim var. Bu, alışlagelmiş

çocuk kitaplarından farklı metinlerin ortaya çıkmasına neden oluyor. Örneğin “Gakgukların Maceraları”, Türkiye’nin yabancı dile en çok çevrilen çocuk kitapları arasına girdi. Bir de çocuk kitabı yazarlığımı bir sosyal sorumluluk olarak görüyorum. Nasreddin Hoca ve Keloğlan kitaplarını yazmamın en önemli sebebi budur. Nasreddin Hocayı 6-7-8 yaş grubuna doğru anlatma ihtiyacımız var.

6- “Dünyaya çocuk kitabı yazmak için geldiğimi düşünüyorum...”

İşime aşığım ve çok seviyorum. Dünyaya çocuk kitabı yayımlamak için geldiğimi düşünüyorum. Kitap matbaadan geldiğinde bir çocuk doğurmuş gibi oluyorsunuz. Bir yavrunuz dünyaya geliyor. Bu süreçte güzel kitaplar yayımlamaya başladığımızda, bu alanın başka zihniyetler tarafından kuşatıldığını fark ettim. Bizim yaptıklarımızı görmezden geliyorlardı. İşte o dönemde bilginin çok önemli bir silah olduğu keşfettim. Bilgiyi edinerek, bir süre sonra Türkiye’de çocuk edebiyatı konusunda söz söyleyebilecek yetkinliğe sahip oldum ve bir tekeli kırdık.

7- “Madonna’nın kitaplarını çok kıskanmıştım”

Ben pop yıldızı Madonna’nın kitaplarıyla tanıştığımda hayretler içinde kalmış ve çok kıskanmıştım. Onun gibi bir çocuk kitabı yazarı olmayı istediğime karar verdim. Yazdığı çocuk kitaplarını okuduğumda inanmadım. Çok iyi bir editör ve çizer grubuyla çalışmıştı. Yazdığı her bir masalı, masalın geçtiği tema ve ülkeye göre belirlemişti. Benim de şu anda en büyük isteğim onun kitapları gibi resimlenmiş kitaplarımın olması.

8- “Bilgiye âşık birisiyim”

Ben bilginin kendisini çok önemsiyorum ve sanırım bilgiye âşığım. Üniversiteyi de bu bilginin üretildiği bir merkez olarak görüyorum. Ders vermek, benim için bilginin yeniden inşa edilmesi demek. Akademisyen olarak, çocuk edebiyatının Türkiye’de akademik olarak temsil edilmesinin önünü açmayı amaçlıyorum.

9- “İbn Haldun’da bir ilki gerçekleştirebiliriz”

Çocuk edebiyatı; dil öğretimi, edebiyat, estetik ve kuramsal yaklaşım bağlamında ele alınmalı. İbn Haldun Üniversitesi olarak bunu gerçekleştirebilirsek, Türkiye’de bir ilk olacak. Ayrıca Türkiye’de artık çocuk alanında yazmak isteyen ama nasıl yazacaklarını bilmeyen birçok arkadaşımız var. Dünyada bunun için çok sayıda yazım atölyesi bulunuyor. Biz de İbn Haldun Üniversitesinde böyle atölyeler açabiliriz.

10- “En büyük başarı insan yetiştirmek”

Hem akademide hem iş hayatında en büyük başarının insan yetiştirmek olduğuna inanıyorum. Birisini örnek olarak gösterdiklerinde, o kişinin kaç kişi yetiştirdiğine bakıyorum. İnsan yetiştirmeyi çok değerli buluyorum. Üniversite, işte bu anlamda bana heyecan veriyor. Çünkü üniversitede, bilginin ve donanımın daha çok insana dokunmasına ortam hazırlıyorsunuz.

KISA KISA

Prof. Dr.
Üzeyir Ok

Çocukluk kahramanınız?

Annem.

En sevdiğiniz kelime?

Sözce/utterance.

Ne sizi heyecanlandırır?

Dergide yayın bekleyen makale.

Hangi şehir?

Samos.

Heyecanınızı ne öldürür?

Anlamadan yapılan acımasız eleştirisi.

Bir müzik enstrümanı?

Klasik gitar.

Başarı nedir?

Emek ürünü.

Bize bir şarkı önerin?

Bu kadar yürekten çağırma beni.

Sizce üniversite?

Bulanık suda yüzmek.

En sevdiğiniz atasözü?

Servet harcarken kazanılır.

Talebe deyince...

Rahleye kapanma.

Hangi renk?

Masum bir çocuk yüzü rengi.

Akademisyen olmasaydınız ne olurdu?

Futbolcu.

Neye rağmen ne?

Acılarına rağmen yaşam.

Sizi sarsan kitap?

İdeolocya örgüsü.

En önemli kusurunuz?

Kusursuz olmaya çalışmak.

Hangi romanda olmak isterdiniz?

Gerçek hayattan uyarlanmış.

Nasıl ölmek isterdiniz?

Helalleşmiş huzur-
la Hakk'a...

Hangi şairin şairi olmak isterdiniz?

Anlatamıyorum.

Mutlaka görmemiz gereken film?

Esaretin bedeli.

مسابقة أدبية بثلاث لغات عن "مفاتيح لمستقبل فلسطين"

للأعمال المقدمة من المختصين في كل لغة، ومن أسماء معروفة وذات مصداقية دولية، مؤكداً أن أعضاء اللجنة لا يحق لهم المشاركة في المسابقة.

وأشار المنظمون إلى أن اللجنة ستعلن نتائجها في ذكرى "يوم الأرض"، الذي يوافق الثلاثين من مارس/آذار في وسائل الإعلام، كما ستتم ترجمة النصوص إلى بعض اللغات العالمية.

كسر الحصار

وتلقت المسابقة إقبالا ومشاركة كثيفة من المتضامنين مع سكان القطاع المحاصر. وأوضح منظمو المسابقة أن المسابقة جاءت نتاجاً لتنسيق عالي المستوى بين عدد من المؤسسات الناشطة في أوروبا في مجال العمل على كسر الحصار عن غزة، وأن المسابقة تنضوي تحت إطار عملها الثقافي في هذا السياق.

والثبات على الأرض والتهجير والعودة. شروط ومعايير

وفتح المنظمون باب المشاركة في المسابقة أمام الراغبين بغض النظر عن جنسياتهم أو أماكن سكنهم، على أن يقدم كل متسابق عملاً واحداً فقط في إحدى مجالات المسابقة ولم يسبق له أن حاز على أي جائزة "واستمر الباب مفتوحاً أمام المتسابقين حتى الأول من مارس/آذار القادم".

أما من حيث المعايير الفنية، فيجب ألا يقل عدد أبيات القصيدة المشاركة في المسابقة عن عشرين بيتاً شعرياً ولا تزيد على 35، في حين تم تحديد سقف القصيدة بخمس صفحات ضمن محددات معلومة لنوع الخط وتباعد السطور والهوامش.

وأعلن منظمو المسابقة تحديد لجنة تحكيم

أعلن "تحالف أسطول الحرية" بالتعاون مع "اللجنة الدولية لكسر الحصار عن غزة" وبيت فلسطين للشعر وثقافة العودة "عن مسابقة "مفاتيح لمستقبل فلسطين" الأدبية الأولى للقصيدة الشعرية والقصة القصيرة. يهدف المنظمون لهذه المسابقة إلى تسليط الضوء على معاناة أهلنا في قطاع غزة واستعادة الانتباه الدولي بعد دخول الحصار الإسرائيلي المفروض على قطاع غزة عامه الحادي عشر وانشغال العالم بقضايا أخرى.

فتحت المسابقة الباب للمشاركين لإنتاج قصائد شعرية وقصص روائية تتناول أوضاع قطاع غزة وحصاره ومعاناة أهله.

كما خصصت مسابقة "مفاتيح"، التي فتحت الباب أمام المشاركين فيها لتقديم إنتاجهم باللغات العربية والإنجليزية والإسبانية، محاور للإنتاج الأدبي في مواضيع الصمود

İSTANBUL KİTAPÇISI

Zeyrek Şubesi

İSTANBUL
KİTAPÇISI
Zeyrek

Adres: Zeyrek Mah. İbadethane Arkası Sok. No: 10 Fatih - İstanbul

Tel: 0212 558 11 26

www.istanbulkitapcisi.com

[f /istkitapcisi](https://www.facebook.com/istkitapcisi) [i /istkitapcisi](https://www.instagram.com/istkitapcisi) [t /istkitapcisi](https://www.twitter.com/istkitapcisi)

